د مین (عاشق) اعترافونه

لیکونکی: دوکتور محمد العریفی

ژباړونکی: ولید خُرم

د کتاب نوم:	د مین اعترافونه
لیکونکی:	دوکتور محمد بن عبدالرحمن العریفي
ژباړونکی:	ولید خُرم
موضوع:	اسلامي اخلاق- ټولنیز اخلاق
د ژباړې د بشپړیدو نیټه:	اسد (زمری)،۱۴۰۳ هـ.ش کال
سرچینه:	د دوکتور محمد العریفي رسمي ویبسایټ (www. Arefe.com)

یادونه: ددې کتاب ډیری برخې د امین عبداللهی له فارسي ترجمې څخه راوړل شوې دي

بسم الله الرحمن الرحیم

ځانګړې ثنا او ستاینه د هغه خدای (ﷻ) لپاره چې ځان ته د نږدې کسانو زړونه یې په خپلې پیروۍ باندې یو ځای کړل او دومره نیکۍ یې ورپېرزو کړې چې د کرامت مقامونو ته ورسیدل. د هغه ذات حمد او ستاینه کوم چې خپله مینه یې جنت د تلو لاره ګرځولې ده او ګناهکار خلک یې بد ګرځولي دي او غم یې ورپه برخه کړی دی...

ستاینه د هغه خالق وړ ده چې بیلابیلې مینې او محبتونه یې رامنځته کړي دي: د رحمان مینه... د بتانو مینه... د ښځو او ماشومانو مینه... د سندرو مینه... او د قران مینه...

او سلام او درود دې وي زموږ پر پیغمبر محمد (ﷺ) او پر اهل بیت او یارانو یې او...

خویندو او وروڼو، دا د مینو او مینه کوونکو هلکانو او نجونو سره یو څو خبرې دي...

ددې لپاره نه چې له هغوی سره تند چلند وکړم او یا یې وډاروم... بلکې د زیري لپاره...

خبرې مې د هغو ځوانانو لپاره دي چې ورځې یې د نجونو په تعقیبولو کې تیریږي...

په بازارونو کې او د مکتبونو او پوهنتونونو د دروازو ترڅنګ... همدارنګه یې شپې په موبایل کې په خبرو او د مینې په راز او نیاز کې سهار کیږي...

همدا ډول له هغو نجونو سره چې په مینه ناکو نظرونو او زړه وړونکو خبرو باندې دوکه شوې دي او بیکونه یې له رومانتیکو لیکونو او د معشوق له انځورونو څخه ډک شوي دي...

ولې له دې ځوانانو سره خبرې کوم؟

ځکه ډېری ځوانان او نجونې په دې دام کې په ناڅاپي توګه لویدلي دي... په یو نظر باندې یا د یو نامعلومې اړیکې له ټینګیدلو وروسته... او همدا یوه شیبه ددوی د بربادۍ لامل شوې ده... او د یو اوږد غم... له کوم ملګري څخه پرته چې د زړه خواله ورسره وکړي...

هو زه له دوی سره خبرې کوم...

ځکه د مینې د درد نادیده نیول او پرې اخته کیدل له شک پرته په فواحشو، ګناهونو او حرامو سره پای مومي او زړونه پر رازونو د باخبر الله تعالی څخه راګرځوي.

داسې خلک څومره زیات دي چې د مینې او عشق فتنې دوزخ ته کشولي دي او دوی ته یې دردناک عذاب ورڅکلی دی...

څومره نعمتونه یې له منځه وړي دي... د څومره مصیبتونو د رامنځته کیدو سبب ګرځیدلې ده...

که له نعمت څخه وپوښتل شي: څشي له منځه یوړې؟

او له غمونو او خفګانونو څخه وپوښتل شي: کوم شیان ستاسې د پیدا کیدو لامل شول؟

او له تندرستۍ چې: څه ددې لامل شول تر څو لیرې لاړه شې؟

او له سَتر څخه چې: څه لامل شول چې ته یوې خواته شې؟

او له ځیرې څخه: چې ستا نور ولې ورک شو؟

دوی ټول به په یوه خوله داسې ځواب ورکړي:

دا د هغه تیري له کبله چې مینې له خپلو یارانو سره کړی دی... که هغوی لږ فکر درلودلی...

هو... زه له مینې څخه خبرې کوم...

ځکه د حرامو اړیکو زیاتیدل یوازې د پکې اخته کسانو په زیان ندي، د خدای د سنت (لارې) په بنسټ، د زنا په ظهور سره د هغه غوسه زیاتیږي [او ټولې خواوې نیسي]...

عبدالله بن مسعود (رض) فرمایي: «سود او زنا په ښارونو کې نه څرګندیږي مګر کله چې خدای (ﷻ) د هغوی د هلاکت امر وکړي.» او هغه حدیث چې حسن ابن ماجه او نورو راوړی دی، پکې راغلي دي چې د خدای رسول (ﷺ) وفرمایل: « کله چې په یو قوم کې فحشا دود شي – په داسې ډول چې په ښکاره یې ترسره کوي – نو په هغوی کې به طاعون او داسې ناروغۍ زیاتې شي چې د هغوی په تیرو شوو نسلونو کې یې شتون نه درلود.»

داسې نجونې څومره زیاتې دي چې خپلې ځوانۍ یې له لاسه ورکړې او د خپلو کورنیو عزتونه یې تر پښو لاندې کړل او یا حتی په ځان وژنو یې لاس پورې کړ، ددې ټولو ترشا یو دلیل و چې مینه (عشق) یې بولي...

شاعر وایي:

په خلکو کې هغه کسان څومره زیات دي چې نظرې ستایل کیږي

خو کله چې په مینه کې ایسار کیږي هغوی بیا احمق شي!

او هغه کسان چې یوه شپه یې د بدبختۍ خوند نه وي څکلی

کله چې مین شي نو بخت یې واوړي!

موږ په داسې زمانه او وخت کې ژوند کوو چې فریب ورکوونکې ځیزونه زیات دي، او شهوتونه ډیر...

د فساد اهل په کانالونو او مجلو کې د عقل او پوهې مخاطب کول پریښې ـ او د دوی غریزې او تحریکونه یې خپله موخه ګرځولي دي...

په دې منځ کې، ځوانان او نجونې حیران پاتې دي... د هغو مجلو ترمنځ چې په فریب ورکولو کې دي او هغه کانالونه چې بربنډتوب دودوي او هغه فیلمونه چې ګناه تر نظر ښه راولي او ځوانان ګناه کولو ته زړور کوي...

په نتیجه ځوانان او نجونې له یو بل سره اخته شول او د خپل وړیا وخت او روغتیا فریب یې وخوړ:

(كَلَّآ إِنَّ ٱلْإِنسَـٰنَ لَيَطْغَىٰٓ ۝ أَن رَّءَاهُ ٱسْتَغْنَىٰٓ ۝) [العلق: ۷-۶]

« رښتیا ده دا خبره چې انسان خامخا سرکشي- کوي (۶) ددې له امله چې کله خپل ځان بې نیازه وګڼي (په مال سره) (۷)»

خو مثلا که له دوی څخه یو یې فقیر، کمزوری او یا مریض او بې وسی وای هیڅکله به د هغه په مغزونو کې د کوم هلک یا نجلۍ لپاره خالي ځای نه و پیدا شوی...

ظریف مثالونه ددې څرګندونه کوي چې له حد ډیره هوساینه او بیځایه وخت تیرول د دیني سستۍ سریره، انسان دداسې بې ارزښته څیزونو په دام کې اچوي، یو داستان دی چې تاسې ته یې نقل کوم:

یو سرې زموږ په یو ګاونډي هیواد کې چې هلته بې حجابي زیاته ده، ژوند کاوه. هغه شتمن او هوسا و. یوه ورځ یې خپلې زده کړیالې لور له ده څخه وغوښتل چې یو شخصي- موټر ورته وپیري. پلار یې لور ته وویل: شخصي- موټر(ستا په سن د انجلۍ لپاره) د شر کلي ده او له سرېو سره ستا د زیات اختلاط او تګ راتګ سبب ګرځي. ستا ورور هرځای ته چې وغواړې تا رسوي...

خو لور یې ټینګار وکړ او دومره یې وژړل ترڅو یې پلار شخصي موټر ورته واخیست...

انجلۍ له هغې وروسته څنګه چې یې زړه غوښتل هغسې- تګ راتګ کاوه... ترڅو چې یې د اوړي رخصتۍ راورسیدې...

پلار ته یې وویل: غواړم چې خپله د رخصتۍ دا موده د انګلیسي- ژبې د زده کړې لپاره په بریتانیا کې تیره کړم!

بیچاره پلار یې وویل: اړتیا نشته...

خو انجلۍ بیا ټینګار وکړ او ویې ژړل...

پلار یې غوښتنه وکړه چې ټوله کورنۍ به یې یو ځای هلته ورسره لاړه شي خو انجلۍ قهر شوه او ویې وویل: « زه له خپل ځانه ډاډه یم! هیڅ ستونزه نه راته پیښیږي!»

پلار یې ونه منله او نجلۍ د خپلې کوټې ور په ځان پسې- وتاړه او خوراک او څښاک یې پریښود ترهغه چې پلار یې د هغې په حال باندې زړه وخوږید... له سترګو یې اوښکې جاري شوې او ویې وویل: « راووځه لورې؛ کولی شې چې بریتانیا ته لاړه شې.»

انجلۍ خوشاله شوه او د سفر د بار په تړلو یې شروع وکړه....

پلار یې خپل موبایل راوویست او د یوه ملګري سره چې په عربستان کې یې د مکې د ښار په مسیر کې ژوند کاوه، اړیکه ونیوه...

له هغه سره یې تر اړیکې نیولو وروسته وویل: « فلانیه! هغه د ترور زوی مو چې په صحرا کې یې په خیمه کې ژوند کاوه په یاد دی؟»

ملګري یې وویل: هو! هغه تراوسه هم په صحرا کې ژوند کوي او میږې او اوښان څروي. ژوند یې د حیواني غوړیو او قروتو په خرڅولو سره مخکې ځي...

له هغه یې وپوښتل: آیا واده یې کړی دی؟

وېې ویل: نه... هغه ته څوک ښځه ورکوي؟ نه ځای لري او نه استوګنځی! له خپلې خیمې سره چې هرځای ته ولاړ شي همالته استوګن کیږي!

پلار یې وویل: سمه ده... په دوه ورځو کې مکې ته درځم، د سهار چای به له تا سره وڅښم او غواړم هغه د ترور زوی هم ووینم.

وروسته یې خدای پاماني وکړه او موبایل یې کېښود.

پلار خپلې لور ته ورغئ او وېې ویل: « په موټر کې عمرې ته ځو، وروسته به د جدې له هوایي ډګر څخه بریتانیا ته سفر وکړې...»

کله چې روان شول او د مکې نیمایي لارې ته ورسیدل پلار یې د خپل ملګري ښار ته ولاړ او خپلې کورنئ ته یې وویل: «لږ به د فلاني په کور کې دمه وکړو او د سهار چای به وڅښو او وروسته به خپل سفر ته ادامه ورکړو...»

ښځې له ښځو سره ولاړې او هغه خپله له سړیو سره...

وروسته یې له خپل ملګري سره هاغه د اوښانو او میړو د شپون سره وکتل او لږ ځنډ یې ورسره خبرې وکړې وروسته یې له هغه څخه غوښتنه وکړه چې دده له لور سره واده وکړي!! هغه هم سمدستي ومنله او د نکاح عقد یې جاري کړ...

په دې وخت کې پلار بهر ته راغئ او د نجلۍ سامان او وسایل یې د خپل میړه په موټر کې کیښودل، وروسته یې خپلې کورنئ ته غږ وکړ ترڅو بهر راووځي... ښځه او زامن یې بهر راووتل، او په تعقیب یې نازولې نجلۍ چې لاسونه یې د کور له ګرد او دوړو څخه پاکول او د هغه ځای له خزندو او مچانو څخه یې شکایت کاوه، رابهر شوه.

کله چې له خپل پلار سره موټر ته وختله، پلار یې د هغې د واده مبارکي ورکړه؛ هغې فکر وکړ چې پلار یې هسې- شوخي ورسره کوي، خو داسې ښکاریدله چې جدي دی، او امر یې وکړ چې له خپل میړه سره له موټر څخه پلې شي... خو انجلۍ ونه منله او په ژړا یې پیل وکړ...

پلار یې د خپلې لور خاوند ته ورغئ او وېې ویل: « ستا میرمن له تا سره په تللو شرمیږي... خپله راشه او هغه بوزه...»

خاوند یې هم په خندا او خوشالۍ سره پلې شو او د موټر دروازه یې پرانیسته او نجلۍ یې له خپل ځان سره بوتله او په موټر کې، په داسې حال کې چې د صحرا زړه یې غوځاوه د خپلې نیکبختۍ د خیمې په لور ولاړل او د نازکو تپو په منځ کې پټ شول...

پلار یې په پوره ډول جدي و او وېې کړای شول چې د خپلې میرمنې په ژړا او زاریو ځان برلاسی کړي او د خپلې کورنۍ له نورو غړو سره بیرته خپل ښار ته ستون شو... یوه اونۍ وروسته یې پلار په مدینه کې له خپل ملګري سره اړیکه ونیوه او ددوی په اړه د نوو خبرونو غوښتونکی شو. ملګري یې وویل: « ښه دي... دوه اونۍ مخکې مې په بازار کې ولیدل...»

ورځې او میاشتې تیرې شوې او پلار یې د موبایل له لارې ددوی د احوال پوښتنه کوله.. ترهغه چې ملګري یې له یو کال ځنډ وروسته ورسره اړیکه ونیوه او هغه ته یې زیری ورکړ چې بابا شوی او لور یې زوی زیږولی دی...

لـه څـو میاشـتو وروسـته یې کـورنۍ ددوی لیـدو تـه لاړه... کلـه چې ددوی خـیمې تـه ورسـیدل یـوه حامله ښځه یې ولیدله چې یو بل وړوکی ماشوم هم ورسره و...

نـژدې چې ورغلـل ویې لیـدل چې ددوی لـور ده... لـور یې ښــه راغلاســت ورتــه وویــل او خپــل خاونـد تـه یې غـږ وکـړ... خاونـد یې راغئ او هغـوی تـه یې ښــه راغلاسـت وویـل او ددوی میلمـه پالنه یې وکړه...

اوس ددې انجـلۍ حالـت او برخلیـک تـه وګـورئ... او وګـورئ چې څنګـه د صـحرا د سړي سره واده ورته د بریتانیا له تګ څخه غوره و...

البتـه دا بایـد ووایـم چې د لـور واده کـول د هـغې لـه رضـایت څخـه پرتـه پـه شرعي ډول روا نـدي خـو دا کیسـه مې د بې ځایـه مـزو، چرچـو او وخـت تیرولـو او د هغـوی د برخلیـک او نتـیجې لپـاره وړاندې کړه.

ای هغو هلکانو او نجونو چې د مینې او عشق په دام کې لویدلي یاست...

عاشـقانو او مینـو بـه پـه تـیرو وختونـو کې یـوازې د خپـل محبـوب پـه یـادولو او د هغـوی پـه اړه پـه شعر ویلو بسنه کوله، پرته له دې چې ورسره یوځای شي او یا یې ووینې...

عمـرو بـن شـبه وایي: « کـه د چـا بـه کومـه ښـځه خوښـیده یـو کـال بـه د هـغې د کـور چارچـاپیره ګرځیده؛ ترڅو داسې یو څوک پیدا کړي چې که یې هغه لیدلې وي!»

خـو نـن ورځ کـه څـوک پـه کومـه ښـځه بانـدې زړه بـایلي، د هـغې سره داسې اړیکـه جـوړوي تـه بـه وایې چې ابوهریره ددوی د نکاح شاهد و!

ځیـنې د میـنې او مینـانو پـه اړه یـو څـه اوري او د مینـو سره ناسـته پاسـته کـوي او د هغـوی داسـتانونه لـولي او داسې حالـت تـه رسـیږي چې ګومـان کـوي دوی عاشـقان (مینـان) دي، پـه داسې حال کې چې داسې نده.

وروسـته د خـپلې مینـې او معشـوقې پـه لټـه کې راوځي او د عشـق او د زړه د تـړاو پـه هکلـه وایي، پـه داسې حال کې چې دوی یې اهل ندي...

لکـه څنګـه چې وایي یـو د صـحرا اوسـیدونکی د مسـجد ترڅنـګ تیریـده، نـو د صـالحانو لـه یـوې ډلې سره چې هلتـه وو او د شـپې د عبـادت پـه اړه یې خـبرې کـولې یوځـای شـو... هـر یـوه د عبـادت د فضیلت لـه یـو ډول څخـه خبرې کـولې... یـو کـس بـه د لمانځـه پـه اړه خـبرې کـولې، بـل بـه د استغفار ستاینه...

بادیـه اوسـیدونکی سړی چـوپ و او څــه یې نــه ویــل... دوی هغــه تــه مــخ واړاوه او ویې ویــل: « ټوله شپه خوب کوې او یا که ته هم راپاڅیږې؟

ویې ویل: « نه... راپاڅیږم»

دوی ورته وویل: « نو بیا څه کار کوې؟»

هغه وویل: «متیازې کوم، بیرته ویده کیږم!!!»

کلــه ناکلــه شــیطان هلــک یــا انجــلۍ تــه دوکــه ورکــوي چې ښــکلی یــا جــذاب دی/ده او د مقابــل لــوري هغــه ډیــر زیــات خــوښ شــوی دی... کلــه چې پــه بــازار کې پــه لاره ځي او یــا لــه ملګــرو سره د خــبرو او خنــدا پــه حالــت کې وي، ګمــان کــوي چې د نــورو نظرونــه یې ځانتــه راکــاږلي دي او پــه لاره تیریــدونکي خلــک د هغــه لیونیــان ګرځیــدلي... او همــدا ددې لامــل ګــرځي چې خپــل ځــان پــه خطــر کې واقــع کــړي او ددې امکــان ډیریــږي چې د شــهوتونو څښــتنان هغــه تــه فریــب ورکــړي او پــه لومــه کې یې واچــوي او د خپــل شــهوت لــه عمــلي کیــدو او پــوره کیــدو وروســته هغــه پریــږدي او پــه بــل ښکار پسې لاړ شي...

خــو کــه یې خپــل ځانتــه پــه درنــه ســترګه وګــوري او دداسې کــارونو څخــه لاس واخــلي او پــه داسې یــو څه چې د هغه لپاره پیدا شوي دي ځان بوخت کړي نو خپل دین او عقل به روغ وساتي...

د یوســف علیــه الســلام حالــت تــه ځــیر شئ چې د څــه یــو حســن او ښایســت څښــتن و... د فکــر څخــه لــوړ ښایســت... هغــه څــوک چې ده تــه یې وړانــدیز کــړی و، ملکــه وه او دی یــو څښــتن لرونکی غلام چې د ملکې خاوند په ناچیز قیمت سره پیرودلی و ترڅو د هغه خدمت وکړي...

په همدې اساس د هغې له رسوایۍ څخه هم ویره نه وه...

هغــه مجــرد ځــوان چې نفــس یې دداسې ښــځې غوښــتونکی دی... او ښــکلې او شــتمنه ښــځه چې د سرغړولــو پــه صــورت کې هغــه د زنــدان او خــوارۍ سره مخــامخ کــوي او هغــه خپــل ځــان تــه رابــولي او د تحریک او دوکې لپاره یې هرکار ترسره کوي...

دروازې یې تــړلې وې، ښایســته لبــاس یې پــه تــن کــړی و او تخــت تــه یې زینــت ورکــړی و او وروســته یې یوسف (ع) ته په ناز او نخرو وویل: «راشه چې زه ستا یم!»

خو هغه پاکلمني علیه السلام داسې ځواب ورکړ:

(مَعَاذَ ٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ رَبِّيٓ أَحۡسَنَ مَثۡوَايَۖ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ۝) [یوسف: ۲۳]

« د الله څخــه پنــاه غــواړم! بیشــکه چې هغــه عزیــز مالــک زمــا څښــتن دی او زمــا څخــه یې ســاتنه کړې ده نو زه به له هغه سره ولې خیانت کوم؛ بیشکه چې ظالمان نه کامیابیږي.»

د یوسف (ع) په حال ښه فکر وکړه...

کلــه چې د مصرــ د عزیــز میرمــنې، د مشرــانو او امیرانــو ښــځې سره راټــولې کــړې او پــه غــوره میــوو او خوراکونــو سره یې د هغــوی میلمــه پالنــه وکــړه او هــرې یــوې تــه یې یــو یــو چــاقو ورکــړ، وروســته یوسف د هغوی له مخې تیر شو...

کلــه یې چې پــه هغــه بانــدې ســترګې ولګیــدې، پــه لیــدو سره یې صــبر ونــه شــو کــړای او د یوســف د زیــات ښایســت لــه املــه یې خپــل عقلونــه لــه لاســه ورکــړل او خپــل لاســونه یې پــه چاقوګانو پــرې کړل او ویې ویل:

(مَا هَٰذَا بَشَرًا إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا مَلَكٞ كَرِيمٞ۝) [یوسف: ۳۱]

« دا زلمی انسان نه دی، او نه دی مګر یوه لویه فرښته!»

خو آیا یوسف دوی ته پاملرنه وکړه؟ یا یې د هغوی د ځوانۍ او ښایست دوکه وخوړه؟!

هيڅکله نه! بلکې په لوړ غږ يې وويل:

«پروردګاره! زندان د هغه څه په پرتله چې ما ورته رابولي غوره دی، او که د هغوی مکر له ما څخه لیرې نه کړې هغوی ته به متمایل شم او هغه وخت به له ناپوهانو څخه وم» [يوسف: ۳۳]

او خدای (ﷻ) فرمايي:

« نو پروردګار د هغه دعا قبوله کړه او ددوی له چل او فريب څخه يې خلاص کړ؛ هو، هغه ښه اوريدونکی او ډير پوه دی» [يوسف: ۳۴]

هو؛ هغه ته زندان له فحشا څخه غوره و... دا له هغه کيسې سره چې د کتاب په پيل کې ذکر شوې ده پرتله کړئ...

وايي چې يوه ښځه د يو غزل ويونکي شاعر عمر بن ربيعه ترڅنګ تيره شوه او خپلې سترګې يې وموښلې. شاعر داسې فکر وکړ چې هغه ښځه ده ته اشاره کوي نو يې په مينه کې ولويدا! او داسې يې شعر يې ووايه:

د خپلې کورنۍ له ډاره يې د سترګې په يوه کونج سره اشاره وکړه

د غم له کبله يوه اشاره، او څه يې ونه ويل!

او ډاده شوم چې د سترګې يو کونج يې ښه راغلاست وويل

[زه هم وايم] ښه راغلې د دلبر معشوقې...

دا د حضرت يوسف عليه السلام له کيسې سره پرتله کړئ!

يا د هغه ځوان سره چې د مسجد څخه د راوتو پر مهال مې وليد چې زما د موټر ترڅنګ ماته انتظار و... ډير زيات ډنګر و له الوتي رنګ او ډاروونکي څيرې سره... د هغه په ليدو مې زړه ته ډار ولويد... ومې ويل: څه غواړې؟

ويې ويل: شيخه... ما اراده کړې ترڅو توبه وکړم...

داسې فکر مې وکړ چې که غواړي د مخدره موادو د قاچاق، وژنو او يا غلا څخه توبه وکړي!

ځکه څيره يې همدې کارونو ته پاتې کيده... خو پوښتنه مې ورڅخه وکړه: « له څه نه توبه کوې؟»

هغه وويل: « له دختر بازۍ څخه!»

حيران شوم! خو هغه مې ونه پوهاوه په داسې حال کې چې مې هڅاوه

ورته وويل: « ښه ده... الحمدالله چې تاته يې د توبې توفيق درکړ.»

ويې ويل: « خو يو څه مې نه پريږدي چې توبه وکړم!!»

ومې ويل: «څشی؟»

ويې ويل: « کله چې په بازار کې يم نجونې له ما څخه لاس نه اخلي.. له هرې خوا څخه اشارې راته کوي!!»

په داسې حال کې چې زه ډاډه یم که هغه یوې بوډۍ ته هم نظر وکړي نو اهمیت به ورنکړي!

ددې څـوان کیسې ـ ماتـه د هغـه څـوان کیسـه را پـه یـاد کـړه چې د نجونـو سره پـه اړیکـو روږدی شوی و...

هغـه د موبایـل لـه لارې لـه یـوې نجلـۍ سره وپېژنـدل او د هـغې غـږ یې خـوښ شـو او د هـغې د لیـدو تمه یې وکړه...

هغـه او شـیطان پـه همـدې ډول هـغې نجلـۍ تـه دوکـه ورکـړه بلاخـره یې وکـولای شـول د هـغې سره پـه لاره کې ووینـي... خـو کلـه چې هـغې انجلـۍ لـه خـپلې څهـرې څخـه نقـاب لـیرې کـړ ترڅـو هغـه ووینـي نـو د هـغې لـه بـدې څـیرې سره مـخ شـو او وېې ویـل: « لـه خدایـه پنـاه غـواړم! دا څـه ډول قواره ده؟!»

انجلۍ وویل: « په اصل کې ترټولو مهم څه اخلاق دي!»

ماشـاءالله... دا انجلـۍ وایي اخـلاق ترهرڅـه مهـم دي!!! نـو آیـا دې لارې تـه پـه داخیلیـدو سره دې ځانته اخلاق هم پرېښي؟!

زما ورونو او خویندو...

د میـنې کولـو لپـاره دلیلونـه ډېـر دي... ددې امکـان شـته دداسې یـو چـا سره مینـه ولـرې چې د شـپې لمـونځ کـوي او د ورځې روژه نیسي... یـا د قـران حـافظ دی... یـا د خـدای پـه لـوري دعـوت کوونکی...

دا ډول مینـه د خـدای لپـاره ده او تـه بـه د هـغې اجـر ترلاسـه کـوې او هغـه کسـان چې د خـدای لپـاره یـو بـل سره مینـه لـري د قیامـت پـه ورځ بـه د نـور پـه منبرونـو بانـدې ولاړ وي چې پیغمـبران او شهیدان به په دوی باندې غبطه خوري...

دا د میـنې لـومړی ډول دی چې لـه شـک پرتـه بـه پـه دنیـا او آخـرت کې د خپـل څښـتن لپـاره ګټـوره وي...

ددې دنیا ګټه یې داده چې د خیر په لاره کې د مرستې او ریښتینې ملګرتیا لامل ګرځي...

خو د آخرت ګټه یې، له نعمتونو څخه په ډکو جنتونو کې یوځای کیدل دي:

(ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ أَعۡظَمُ دَرَجَةً عِندَ ٱللَّهِۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ۝ يُبَشِّرُهُمۡ رَبُّهُم بِرَحۡمَةٖ مِّنۡهُ وَرِضۡوَٰنٖ وَجَنَّٰتٖ لَّهُمۡ فِيهَا نَعِيمٞ مُّقِيمٌ۝ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجۡرٌ عَظِيمٞ۝ [التوبه: ۲۲-۲۰]

« هغـه کسـانو چې ایمـان یې راوړی دی او هجـرت یې کـړی دی او د الله پـه لاره کې یې پـه خپلـو مـالونو او ځـانونو سره جهـاد کـړی دی، د الله پـه نـزد پـه درجـه کې ترټولـو لـوی دي، او همدغـه کسـان کامیـاب دي.(۲۰) دوی تـه خپـل رب لـه خپـل جانـب نـه د رحمـت او رضـامندۍ او دداسې جنتونـو زیـری ورکـوي چې ددوی لپـاره بـه پـه هغـو کې همېشـنی نعمـت وي.(۲۱) پـه داسې حـال کې چې پـه هغـو کې بـه تـل ترتلـه او همیشـه وي، بیشـکه الله (چې دی) لـه هغـه سره ډېـر لـوی اجر دی.(۲۲)»

یا ممکنه ده چې له یو چا سره مو د شکلې ځیرې یا ښه غږیدلو او یا ناز او ادا د درلودلو په سبب مینه پیدا شي پرته له دې چې د هغه د مصلحت له حالت څخه او د الله تعالی په حق کې د هغه پیروئ ته پام وکړئ...

دا ډول مینه، د (غیر الله تعالی) لپاره مینه ده او د خدای تعالی څخه د لیرې والي سبب ګرځي...

خدای ﷻ داسې خوښوونکي تهدید کړي او فرمایلي یې دي:

(ٱلْأَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۭ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا ٱلْمُتَّقِينَ۝) [الزخرف: ۶۷]

« په دغې ورځ کې به دې دنیا خواږه یاران، ددوی ځینې به د ځینو نورو دښمنان وي.، غیر له متقیانو نه.»

په بل آیت کې فرمایي:

(ٱلْأَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۭ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا ٱلْمُتَّقِينَ۝ وَيَوْمَ يَعَضُّ ٱلظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَٰلَيْتَنِى ٱتَّخَذْتُ مَعَ ٱلرَّسُولِ سَبِيلًا۝ يَٰوَيْلَتَىٰ لَيْتَنِى لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا۝) [الفرقان: ۲۹-۲۷]

« او یاد کړه هغه ورځ چې ظالم به په خپلو دواړو لاسونو خوله لګوي، په داسې حال کې چې وایي به: ای کاشکې! ما له رسول سره (نیغه) لار نیولې وای.(۲۷) ای زما هلاکته! کاشکې ما فلانکی سړی دوست نه وی جوړ کړی.(۲۸) یقینا هغه زه له ذکر(قرآن) څخه ګمراه کړم، کله چې هغه (ذکر) ماته راغی او شیطان انسان لره بې مدده پریښودونکی دی.(۲۹)»

بلکې دغه خوښوونکي چې د الله تعالی د قهر لپاره سره یوځای شوي دي، د قیامت په ورځ به په عذاب باندې اخته شي او دوستي به یې په دښمنیو واوړي، لکه څنګه چې الله تعالی د ګناهکارانو د یوې ډلې په اړه فرمایلي:

(ثُمَّ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ۝) [العنکبوت: ۲۵]

« بیا په د قیامت په ورځ بیزاره شي ځینې ستاسې له ځینو نورو څخه او لعنت به وایي ځینې د ستاسو ځینو نورو ته او ستاسې د استوګنې ځای اور دی او ستاسې به هیڅوک مرسته کوونکی نه وي»

هو؛ د هغوی ځای دوزخ دی... نو څنګه به داسې نه وي؟

هغوی به تل په حرامو کې له یو بل سره یو ځای کیدل او د مینې او زړه بایللو په اړه به یې خبرې کولې...

شهوتونو دوی په لوبو باندې اخته کړل او په خوندونو کې ډوب شول...

هغوی به د قیامت په ورځ هم سره یو ځای کړل شي... خو چیرې؟

په اور کې... هغه اور چې تودوخه یې نه کمیږي او څنډې یې نه ورتولیږي...

(وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُۥ شَيْطَٰنًا فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٌ۝ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ۝ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَٰلَيْتَ بَيْنِى وَبَيْنَكَ بُعْدَ ٱلْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ ٱلْقَرِينُ۝ وَلَن يَنفَعَكُمُ ٱلْيَوْمَ إِذ ظَّلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِى ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ۝) [الزخرف ۳۹-۳۶]

« او هر څوک چې د رحمان د ذکر (قران) له يادولو څخه سترګې پټوي مور به په هغه باندې يو شيطان مسلط کړو او هغه به دده دايمي ملګرى وي (۳۶) بيشکه دا شيطانان خپل ملګري له حق لياري څخه هرومرو اړوي او فکر کوي داسې چې پرته له شکه دوى د سمې لياري مونـدونکي دي(۳۷) ترهغې چې مور ته راشي نو وبه وايي کاشکې زما او ستا په منځ کې له مشرقه تر مغربه لرې والى واى ته ډير بد ملګرى يې (۳۸) او تاسې ته به نن ورځ په دې چې ظلم مو ترسره کړى دى هيڅ ګټه ونه رسوي او تاسې بيشکه په عذاب کې سره شريکان يئ(۳۹)»

په خداى سوګند چې دا يوه لويه فتنه او عظيمه بلا ده... هغه فتنه چې انسانان د خپل خالق د بنده ګۍ پر ځاى د بل څه بنده ګۍ ته هڅوي او زړونه په معشوق روږدي کوي او همداسې، زړونه په غمونو کې چاپيروي او د فتنو ښکار يې کوي...

ځکه چې عاشق يا مين، د معشوقې مقتول دى او د هغې لپاره يو سرټيټى او خوار غلام دى...

که يې راوغواړي ورته به لبيک ووايي، او که ووايي چې څه غواړې؟ نو خپل معشوق ته رسيدل به يې لوړه هيله وي...[1]

زما خويندو او ورونو؛

دا مينه حرامه ده... هغه مينه چې محرکه قوه يې د محبوب نيک والى نه بلکې ظاهري ښايست دى، له لويو لاملونو څخه يو يې خرابو فيلمونو ته کتل دي؛ هغه فيلمونه چې په هغې کې ښځې او نارينه ګډ دي، تر هغه ځايه چې په تکرار سره دداسې صحنو ليدل ددې لامل کيږي ترڅو ليدونکى اختلاط (ګډ کيدل) يو عادي څيز وبولي او وروسته د معشوق او معشوقې په لټه کې راووځي...

بده يې لا دا چې په دې فيلمونو کې، مينه او زړه بايلل او لمس کول او ښکلول او داسې نورې صحنې واقع کيږي او د هلکانو او نجونو لخوا دداسې صحنو ليدل د هغوى د پټو غرايضو د بيداره کيدو لامل ګرځي او بلاخره د پټو شيانو د ښکاره کيدو او د حياء د پردې د پرې کيدو او د مصيبت د نږدې والي لامل کيږي...

ځکه هغه کس چې د فسق او فجور صحنې او بې بندو باره منظرې په خپلو سترګو ويني باطن يې د هغوى تقليد ته ميل ښيي... په هرځاى او په هرحالت کې: په بازار کې، د خوب په تخت کې، د کار په ځاى کې... شيطان همداسې هغه د ګناه لور ته کش کاري او هڅوي يې...

د همدې لپاره الله تعالى مومنانو ته له زنا او عورت ساتلو مخکې هغوى ته د حرامو شيانو د ليدو څخه د سترګو په ښکته ساتلو امر کړى دى او فرمايلي يې دي:

(قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّواْ مِنْ أَبْصَٰرِهِمْ وَيَحْفَظُواْ فُرُوجَهُمْۚ) [النور: ۳۰]

« مومنانو ته ووايه چې خپلې سترګې ښکته وساتي او خپلې شرمګاوې [له زنا] څخه وساتي.»

او په صحيحينو کې روايت دى چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي: « سترګې د زنا لامل کيږي او د هغوى زنا د حرامو په لور کتل دي.»

[1] الجواب الكافي (۴۹۴-۴۹۶)

هغه (ص) د حرامو په لور نظر کول د زنا له ډولونو څخه یو ډول ګڼي چې ترسره کوونکی یې ګناهکاریږي.

همدارنګه د هلکانو او نجونو په مجلسونو او یا په ښوونځیو او پوهنتونونو کې د مینې او عاشقۍ په هکله ډیرې خبرې اترې، نفسونه د هغوی لور ته ورکاري، ترهغه ځایه چې یو پاکلمنی کس چې ځان یې له دې ډول کارونو څخه لیرې ساتلی وي داسې فکر کوي چې د هغوی په منځ کې یوازې او پردی دی او د ملګري او ملګرې په لټه باندې شروع کوي.

د همدې لپاره د هوښیارانو لپاره غوره داده چې دداسې مجلسونو او ناستو څخه لرې والی وکړي... هغه ناستې او مجلسونه چې فرښتې پکې ګډون نه کوي او د څښتن تعالی د رحمت څخه لیرې وي، بلکې برعکس، د قیامت په ورځ د حسرت او پښیمانۍ لور ته یې د ګډون کوونکو لاره ده...

په دا ډول مینه کې د ورښکیلیدو یو بل لامل ترانو او سندرو ته غوږ نیول دي... هو، هغه سندرې چې الله پاک له اووم آسمان څخه حرامې کړې دي او فرمایلي یې دي:

(وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشۡتَرِي لَهۡوَ ٱلۡحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٍ ۝) [لقمان-۶]

« او ځینې خلک داسې دي چې بیځایه خبرې رانیسي- څو نور خلک بې له هیڅ علمه د خدای له لارې ګمراه کړي.»

سندرې د ګناه غږ دی او د قران دښمن...

همدارنګه کولی شو هغوی ته د شیطان د ساز نوم ورکړو چې په هغې سره خپل ملګري جادو کوي، الله تعالی فرمایي:

(وَٱسۡتَفۡزِزۡ مَنِ ٱسۡتَطَعۡتَ مِنۡهُم بِصَوۡتِكَ وَأَجۡلِبۡ عَلَيۡهِم بِخَيۡلِكَ وَرَجِلِكَ ۝) [الاسراء: ۶۴]

« او د هغوی څخه د چې په هریو وکولای شې په خپل غږ یې تحریک کړه او په خپلو سپرو او پیاده په هغوی حمله وکړه»

ابن مسعود (رض) فرمایي: « سندرې، د زنا وسیله او لاره ده.» عجیبه ده!

ابن مسعود (رض) په داسې یو وخت کې دا خبره کړې ده چې وینځو به سندرې ویلې...

هغه وخت چې سندرې او ترانې د دایرې په وسیله او په فصیحه عربي ژبه ویل کیدې... ددې سندرو په باره کې ویل شوي دي چې زنا ته د ورتګ لاره ده!

که یې زموږ زمانه لیدلې وای نو څه به یې ویل! څه به ویل چې د سندرو سبکونه رنګارنګ شوي دي او د شیطان یاران ډیر شوي دي او کار دې ځای ته رسیدلی چې غږ یې په موټر، الوتکه، اوبو او وچه کې اوریدل کیږي؟!

موضوع یې هم له مینې او زړه بایللو پرته بل څه ندي... مینه او سرخوږی!

د خدای لپاره ووایئ... آیا تراوسه مو اوریدلي دي چې یو سندره ویونکی د زنا او سترګو د ښکته ساتلو په هکله سندره وبولي؟

یا د مسلمانانو د ناموس او عزت د ساتلو په هکله؟!

هیڅکله نه! داسې یو څه مو له دوی څخه ندي اوریدلي... ځکه هر لوښی چې کوم څه په خپل منځ کې ولري همغه ترینه راوځي... د سندرې ویونکي زړه له شهوتونو څخه ډک شوی وي او نفس یې په خوندونو روږدی شوی وي، وروسته له هغه چې څه په ځان کې لري هغه خپروي...

د مینې یو بل لامل چې غالبا د فحشا لامل ګرځي په کورونو کې د خدمت کارانو سره د اړیکو په اړه دقت نه کول دي، یا له هغوی سره د کورنۍ د غړو د نشتون په وخت کې خلوت کول دي...

او « ښځه او نر له یو بل سره خلوت نشي کولی مګر دریم یې شیطان وي.»

همداسې له انټرنټ څخه په آسانه توګه استفاده کول او هغه خبرې اترې چې له دې لارې څخه د نجونو او هلکانو ترمنځ کیږي چې شاید غریزو او انځوریزو راکړو ورکړو ته هم ورسیږي، یا د ایمیل له لارې د شخصي عکسونو لیږل...

له بده مرغه ځینې کورنۍ له هیڅ قید او شرط پرته خپلو اولادونو ته انټرنټ په واک کې ورکوي او پدې نه پوهیږي چې په هغه کې څه روان دي...

د عشق او مینې یو بل لامل د مینې د کیسو او داستانونو لوستل دي...

عاشقو او مینو نجونو او هلکانو!

ځینې داسې ګومان کوي چې د عشق په لومه کې ددوی لویدل د مخنیوي او کنټرول وړ کار نه دی او له هغه څخه د خلاصون هیڅ لاره نشته، څنګه چې ددوی یو شاعر وایي:

«ما د سلما د مینې له امله ملامتوي او فکر کوي چې زما د زړه بایلل عمدي دي

په داسې حال کې چې هغه مینه چې په ما کې دننه پرته ده د خدای لخوا یوه بلا ده چې خپل بنده ګان پرې آزمایښت کوي»

حتی کله مې چې دا موضوع مطرح کړه له مینو څخه یوه یې ماته لیک راواستاوه او زه یې ملامت کړم او هغه بیتونه چې یې د مینې په هکله لیکلي وو راواستول...

خو ددوی دغه دعوه چې مینې له ارادې څخه پرته ددوی زړونه نیولي دي باطله ده... بلکې حقیقت دادی چې دوی په خپله مینه او عشق ځانته رابللي دي او هغه ته درسیدو لپاره یې سیالي په لار اچولې ده او هغه یې د خپل ځان لپاره داسې یوه موخه او هیله ګرځولې ده چې په هغې کې بند پاتې کیږي...

حتی کله ناکله خو نجلی یا هلک داسې یوه تیروتنه کوي چې په یوه بله لویه او عظیمه ناروغۍ کې دننه کیږي او هغه داسې چې هلک په هلک او یا نجلۍ په نجلۍ زړه بایلي!

ددې اړیکې ظاهر پاک او سالم دی خو دننه بیا داسې نده...

کیدای شي ځینې کسان پر ما نیوکه وکړي او ووایي: ته غواړې په مور سختي وکړې، زه یوازې له هغه/هغې سره خبرې کوم او ورته ګورم چې دا ټوله یوه پاکه اړیکه ده!

لکــه څنگــه چې یــو لــه دې مینــه کوونکــو څخــه پــه یــوه اوږده لیــک کې د معشــوقې سره خپلــه ستونزه ماته لیکلې وه، هغه په یو ځای کې لیکلي وو:

« شــیخه پــه خــدای ســوگند، زه هغــه پــه خپــل مــوټر کې کینــوم او هلتــه ډیــر ســاعتونه لــه یــو بــل سره وو او پــه خــدای ســوگند داسې یــو څــه چې د الله تعــالی د قهــر لامــل گــرځي زمــوږ پــه مــنځ کې نــه پیښیږي یوازې په درناوي د یو بل ښکلول زموږ په منځ کې پیښیږي!!»

زه نه پوهیږم چې په درناوي د ښکلولو معنا څه ده! ښايي د حجاب له امله به وي!!

بیچــاره پــه دې بانــدې نــه پــوهیږي چې همــدا یــوازې والی ددوی تــرمنځ حــرام دی او « ښــځه او نارینه له یو بل سره خلوت نه کوي مگر دریم یې شیطان وي»

او پــه صــحیحینو کې روایــت دی چې رســول الله (ﷺ) وفرمایــل:« پــه ښــځو بانــدې لــه ورننوتــو څخه وډار شئ» یعني له دوی سره له خلوت او یوازې والي نه.

خــدای (ﷻ) ښــځو تــه فرمــایلي دي چې ځانونــه وپــوښي څــو نارینــه دوی ونــه ویــني او فرمــایلي یې دي:

(يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا۝) [الاحزاب: ۵۹]

« ای پیغمــبره! تــه خپلــو ښــځو او خپلــو لونــو او د مومنــانو ښــځو تــه وواېــه چې پــه خپلــو ځــانونو دې لــه خپلــو څــادرونو نــه را څــواره کــړي، دغــه د بــدن پټــول ډیــر نــژدې دي دې تــه چې دوی بــه وپیژنــدل شي نــو دوی تــه بــه تکلیــف نــه رســول کــیږي او الله تعــالی ډیــر بښــونکی او بې حــده رحــم کوونکی دی»

حــتی الله تعــالی صــحابه لــه ښــځو سره لــه خلــوت او یوازیتــوب منــع کــړي او فرمــایلي یې دي: « کــه لــه دوی څخــه مــو څــه وغوښــتل» یعــنی د پیغمــبر لــه میرمنــو څخــه چې لــه ټولــو پــاکې ښــځې دي « نو د حجاب ترشا یې له هغوی څخه وغواړئ»... ولې؟

« دا ستاسو او د هغوی د زړونو لپاره ډیره پاکي ده»...

د صحابه وو طاعت، ډار او عبادت په نظر کې ونیسئ!

پــردې بنســټ، زمــوږ د ننیــو ځوانــانو او نجونــو حالــت بایــد څنگــه وي؟ هغــه هــم پــه داسې فســاد کې چې زموږ په وخت کې شتون لري؟!

نن ورځ څنگه هلک له نجلۍ سره خلوت کوي او وايي چې دا یوه پاکه ملگرتیا ده؟!

جالبه ده!

ســفیان ثــوري خپــل صــالح ملگــري تــه وویــل: « هیڅکلــه لــه ښــځې سره خلــوت مــه کــوه حــتی د قرانکریم د زده کړې لپاره»

هو خویندو او وروڼو... دا زموږ دین دی او په دې هکله ټوکې نه کوي...

زه بــه د حــرامې مینــې (چې د عــاطفي اړیکــو پــه بنســټ جــوړیږي) او د عــامې مینــې پــه هکلــه یــو څــو اصول وړاندې کړم ترڅو زموږ ځوانان او نجونې یې په توپیر باندې پوه شي:

عاشق/مین د خپلې معشوقې دین او نیکۍ ته ارزښت نه ورکوي، که پاملرنه هم ورته وکړي، ظاهري به وي، ترڅو خپل ځان له ملامتۍ څخه وژغوري.

د معشوق ترټولو مهم څه ورته د هغه حرکتونه او کتل دي...

حتی د معشوق سره د موافقې لپاره هم احتمال لري ځان ګمراه یا په ګناه کې واقع کړي...

لکه څنګه چې د زړه بایلونکو څخه یو یې چې د یوې ښځې د مینې په دام کې لویدلی و داسې ویل:

که اسلام راوړې مور هم اسلام راوړو او که نصراني شې نو خلک به د خپلو سترګو ترمنځ صلیبونه راوځړوي.

او یا همدا مین وینې چې په مجلس کې د معشوقې په شتون باندې ډیره خوشاله ښکاري او ډیرې خبرې کوي او خاندي او هڅه کوي ترڅو یې توجه ځانته راواړوي...

او حتی هڅه کوي چې تل د هغې سره په څنګ کې کښیني او یو ځای په لار ورسره ولاړ شي په داسې حال کې چې د هغې لاس یې په لاس کې نیولی وي...

همداسې خوښوي چې په پرلپسې ډول هغې ته وګوري او د هغې څخه خپلې سترګې وانهړوي او د هغې په هکله ډیر غیرتي دی او که هغه یې له کوم بل چا سره ولیده نو سینه یې پرې تنګیږي او داسې احساس کوي چې په شخصي حریم یې تیری شوی دی.

عاشق/مین د خپل معشوق د لیرې والی صبر نه لري... یا خو یې باید هره ورځ ووینې او که نه وي ټلیفوني اړیکه ورسره ټینګه کړي یا یې انځور ته وګوري او یا یې هم لیکونه ولولي...

پر دې بنسټ که هر څوک ددې نښو څخه رنځ وړي نو ژر تر ژره باید د خپل درملنې په اړه تصمیم ونیسي ځکه هغه ناروغ دی...

ای هغه کسانو چې ما وینئ زما درد او خوږ ډیریږي

او طبیب یې د علاج څخه ناتوانه دی

حیرانیږئ مه

ځکه سترګې په دې ډول د زړه په حق کې تیری کوي!

ددې لومړی لامل او لوی مصیبت او درد چې انسان په دې ناروغۍ اخته کوي څه دی؟!

لومړی لامل یې په زهرو ککړ غشی دی... هغه جنایت چې سترګې یې ترسره کوي...

د ټولو پیښو پیل له سترګو څخه کیږي

او لوی اور له کوچنۍ جرقې څخه جوړیږي

داسې کتل څومره زیات دي چې د خپل څښتن زړه یې

له لیندۍ پرته په غشي باندې زخمي کړی دی

او ترهغه چې د انسان سترګې د نجونو د سترګو په لوري په حرکت کې وي تر خطر لاندې دی.

سترګې یې دداسې څه په لیدو خوشاله دي چې پای یې تاوان دی

زه به هغې خوشالۍ ته ښه راغلاست ونه وایم چې په آخر کې یې تاوان وي

هو، دا ټول د سترګو جنایت او تیری دی...

او دا د الله تعالی د دغه امر څخه د تیري مجازات دی چې وایي: « او مومنانو ته ووایه چې خپلې سترګې او نظرونه ښکته واچوي او خپلې شرمګاوې وساتي، داد دوی لپاره پاکي ده.»

او د الله تعالی دغه امر د مومنو ښځو لپاره چې: « او مومنو ښځو ته ووایه چې خپلې سترګې او نظرونه ښکته واچوي او خپلې شرمګاوې وساتي.»

همدارنګه هر ښکلي ته، په پرله پسې ډول ګورې

او داسې فکر کوې چې دغه کتل ستا د زړه دارو دي

خو په حقیقت کې د یو زخم پرځای بل زخم جوړول دي

هو، دې کس خپل زړه ټپي کړی دی...

د بلا دروازه یې په یو وارې کتلو سره خلاصه کړه

او چې زړه یې له هغه څخه د زمانې حسرت واخیست

په الله سوګند چې ته نه پوهیږې چې څه بلا د په خپل زړه باندې راوستې ده؟

یا یې هم وژلی دی او خپله هم نه پوهیږي؟!

ابن قیم (رح) وایي: « کله چې الله تعالی په سترګو ښکته اچولو باندې امر وکړ، له هغه وروسته یې د شرمګاه د ساتنې امر وکړ ترڅو دا په ډاګه کړي چې که هرڅوک خپلې سترګې او نظر آزاد پریږدي، هغه به د خپلې شرمګاه د آزادولو خواته کش کړي...»

هو؛ زما خویندو او ورونو...

په یو حدیث کې چې حاکم تخریج کړی دی او هغه یې صحیح بللی دی راغلي دي: « کتل د شیطان د مسمومو غشو څخه یو غشی- دی؛ نو که هرڅوک د الله تعالی له ډاره هغه پریږدي، خدای (ﷻ) به د هغه په بدل کې داسې یو ایمان ورببښي- چې خوږوالی به یې په زړه کې احساس کړي.»

او په صحیحینو کې راغلي دي چې رسول الله (ﷺ) وفرمایل: «خدای (ﷻ) انسان ته د زنا څخه هغه ته خپله برخه لیکلې ده چې له شک پرته به هغه درک کوي... نو د سترګو زنا، کتل دي او د ژبې زنا خبرې کول دي او نفس هم هیله او میل کوي او شرمګاه هم هغه تصدیق او یا تکذیب کوي.»

فکر وکړه چې څنګه یې په سترګو سره پیل وکړ او په شرمګاه یې پای ته ورسوله ترڅو وښیي چې د سترګو آزاد پریښودل، د زنا په لور یوه لاره ده...

ابن قیم وایي: « هغه څه چې ستا ذهن ته لویدلي دي له ذهن څخه یې وباسه کنه بیا په اندیښنه بدلیږي»

ربښتیا یې ویلي، الله د رحمت ورته وکړي...

ځکه انسان که د لومړي غشي- په اړه چې کتل دي بې پروايي وکړي، دوهم غشی- چې د زړه نظر دی په هغه باندې لګيږي او بيا د هماغه موضوع په اړه فکر کوي او هيله يې په زړه کې ساتي...

وروسته بيا شيطان ځان ښکيلوي او هغه هيله ښکلې کوي او هغه ته وسوسه وراچوي او وايي: دغه کار وکړه او بيا توبه وکړه... ټول ځوانان دا ډول کارونه ترسره کوي... له خپل ژوند څخه خوند واخله!

په پای کې انديښنه په تصميم او اراده بدليږي... وروسته بيا په نقشه کښلو باندې پيل کوي او که يې مخه ونه نيسي- هغه بيا ترسره کوي او کله چې يې د خپل پروردګار او ځان ترمنځ پرده پرې کړه، ګناه ورته آسانه کيږي او په خوی او عادت يې بدليږي.

خو که له هماغه لومړيو څخه الله تعالی ته پناه يوسي او د يوسف (ع) په څير خپل نفس ته چيغې وکړي چې: « الله ته پناه وړم!...» [نو په دغه عاقبت به اخته نشي.]

داد پرهيزګاره او نيکو خلکو حال دی...

(إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْاْ إِذَا مَسَّهُمْ طَٰٓئِفٌ مِّنَ ٱلشَّيْطَٰنِ تَذَكَّرُواْ فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ۝ وَإِخْوَٰنُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِى ٱلْغَىِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ۝) [الاعراف: ۲۰۲-۲۰۱]

« بيشکه هغه کسان چې له الله څخه ويريږي کله چې دوی ته د شيطان له طرفه کومه وسوسه ورسيږي نو دوی د الله حکم ياد کړي نو ناڅاپه دوی ليدونکي وي(۲۰۱) او ددوی ورونه (شيطانان) له دغه کفارو سره په ګمراهۍ کې مرسته کوي او بيا دوی تقصير نه کوي»

د شهوتونو د ليدلو لپاره د سترګو آزاد پريښودل د بد پای لپاره يو لامل دی؛

آيا د هغه کس په اړه مو اوريدلي دي چې د مرګ په وخت کې ورته وويل شول چې « لا اله الله » ووايه، نو يې په د ويلو شروع وکړه « د منجاب حمام لاره کومه ده؟»

کيسه يې داسې ده چې يوه ورځ خپل کور ته مخامخ ولاړ و، د کور دروازه يې د منجاب د حمام په څير وه په دې وخت کې يې ترخنګ يوه ښکلې نجلۍ تيريده؛ له هغه يې وپوښتل: « د منجاب د حمام لاره کومه يوه ده؟»

هغه سړي د خپل کور دروازې ته اشاره وکړه او ويې ويل: دغه د منجاب حمام دی!

انجلۍ کور ته ننوته او سړی په هغې پسې... څنګه چې پوه شوه چې دا ددې سړي کور دی او هغه دا دوکه کړې ده نو په ظاهره يې په داسې توګه چې له هغه سره ده، خپله خوشالي څرګنده کړه او له ځان سره يې وويل: له ده سره به هم فريب وکړم ښايي ترينه بيغمه شم او په ګناه کې به هم واقع نشم؛ نو يې هغه ته وويل: « څومره به ښه وای چې د عيش او سترګو د روښنايۍ وسيلو هم دلته شتون درلودلی!»

سړي ورته وويل: « همدا اوس چې څه وغواړې درته به يې راوړم.»

وروسته له کور څخه بهر شو خو دروازه يې بنده نه کړه او هرڅه چې ورته پکار وو هغه يې چمتو کړل او بيرته راغئ، خو ويې ليدل چې هغه انجلۍ تللې ده! حيران پاتې شو له هغه وروسته به يې د هغې ډير يادونه کول او پداسې حال کې چې په لاره به روان وو دا به يې ويل:

اې هغه ورځ چې ډېره سترې وې او ودې ویل چې د منجاب د حمام لاره کومه ده...

او په همدې حال کې چې دا بیتونه یې ویل خدمتګارې یې په خوب کې ورته وویل:

هغه وخت چې په لاس درغلې وه څه به شوي وای چې دروازه دې بنده او یا قلف کړې وای؟!

ددې په اوریدو سره یې خفګان نور هم زیات شو او همدا بیت به یې بیا بیا وایه ترڅو چې یې ساه ورکړه...

ابن قیم وایي: یوه سړي ته د مرګ په حالت کې وویل شول: لا اله الا الله ووایه.

نو هغه په لوړ غږ سره وویل: اې د ناروغانو آرامښته زه تسلیمیږم او اې د مرګ د ناروغ شفا...

ستا مینه زما د پروردګار له رحمت څخه هم زما زړه ته غوره ده!

ابن قیم د هغه داستان داسې بیانوي او وایي: هغه یو ځوان و چې ډیر سخت د چا سره په مینه اخته شوی و او هغې ته یې خپل زړه ورکړی و تر هغې چې هغه په همدې سبب ناروغ شو او په کټ کې پریووت... خو مقابل کس به له هغه څخه ځان لیرې ساته او وروسته له هغه څخه بیخي په تیښته شوه... واسطو په پرله پسې ډول د هغوی په منځ کې تګ راتګ کاوه ترهغه چې معشوقې ومنله چې د هغه پوښتنې ته ورشي. دا خبر یې هغه بیچاره ته ورساوه او ډیر خوشاله شو او قهر ورڅخه لیرې شو او ورته منتظر شو په همدې حال کې ددوی ترمنځ واسطه راورسیده او وې ویل: هغه له ما سره تر نیمایي لارې راغله خو بیرته لاړه. هغه مې راتلو ته وهڅوله او په دې اړه مې خبرې ورسره وکړې خو وې ویل: « هغه زه په داسې او هسې نومونو یاده کړې یم او زه هیڅکله په داسې څه کې چې شک وي نه داخلیږم او خپل ځان تهمت ته نه سپارم» هرڅومره چې مې کوښښ وکړ وې نه منله او بیرته لاړه...

کله چې هغه بیچاره دا واوریدل حالت یې نور هم خراب شو او د مرګ نښې نښانې پرې راڅرګندې شوې او په همدې حالت کې یې داسې ویل: زه تسلیمیږم اې د ناروغانو آرامښته او اې د مرګي د ناروغ شفا...

ستا مینه زما د زړه لپاره د الله تعالی له رحمت څخه هم غوره ده!

نو مې هغه ته وویل: فلانیه؛ له خدایه وډار شه!

وې ویل: همداسې ده...

په همدې حال کې زه له هغه څخه راپورته شوم خو د کور دروازې ته نه وم رسیدلی چې د ژړا او چیغو غږونه مې واوریدل... د بد برخلیک او پای څخه الله (ﷻ) ته پناه وروړم...

د همدې لپاره ددې امت سلف سترګې او نظرونه ښکته اچول او دا یې ترخپلې اندازې پورې یو حیرانوونکی کار و...

هو دوی هم سترګې او غریزه درلوده او نفسونو یې د خوندونو په لوري میل درلود...

خـو لـه دې سره... هغـوی لـه داسې ورځې ډاریـدل چې پـه هـغې کې زړونـه او سـترګې سره ښـکته او پورته شي...

څـوک چې د لـومړي ځـل کتلو پـه هکلـه بې پـروايي وکـړي او ژر خپلـه درملنـه ونـه کـړي پـه يـو لـوی مصـيبت يعـنې د زړه تـړاو بانـدې اختـه کـيږي او کلـه چې محبـوب پـه زړه کې کيناسـت، مـين او عاشـق نـو بيـا هرڅـه چې لـه هغـه څخـه ويـنې خوښـوي يې او حرکتونـه بـه يې ورتـه خونـدور تماميږي او خندا به يې د خوښۍ لامل ګرځي...

موسـکا بـه يې هغـه فتـنې تـه هڅـوي او د هغـه لـه نږديـوالي سره عـادت کـيږي او نـور هرڅـه چې معشـوق يې تـرسره کـوي کـه څـه هـم بـد وي هغـه تـه ښـه ښـکاره کـيږي... لکـه څنګـه چې وايي يـو سړی د يـوې تورپوسـتې ښـځې عاشـق (مـين) شـو نـو چې کلـه يې مينـې د هغـه زړه تـه لاره ومونـدلـه هـرې تيـارې بـه هغـه ده تـه وريادولـه او پـه تيـارې مـين شـوی و. وايي چې ددې پـه هکلـه بـه يې داسې ويل:

تـور سـپيان مې د هـغې د مينې لـه کبلـه خوښـيږي، او د هـغې پخـاطر پـه هـر تـور څـيز بانـدې مـين يم!

هرڅوک چې د کتلو او ليدلو په اړه بې پروايي کوي په دې دوو خطرونو کې لويږي:

د ښـځو مينـه يـا د تنکيـو ځوانـانو مينـه... او دا د الله تعـالی لـه پـيروۍ څخـه شـيطاني وسوسـو تـه د هغه د ورګرځيدو لامل ګرځي...

او شـيطان پـه پرلـه پسې ډول دې عاشـق (مـين) تـه فريـب ورکـوي ترڅـو يې چې فحشـا تـه نـه وي غورځولی؛ له الله تعالی څخه پناه غواړو...

الله تعـالی ددې فحشـاء ګنـاه ډيـره لويـه ګرځـولې ده او هغـه يې د شرک او قتـل سره يوځـای ذکـر کړې ده او فرمايلي يې دي:

﴿ وَٱلَّـذِينَ لَا يَـدْعُونَ مَـعَ ٱللَّهِ إِلَـٰهًا ءَاخَـرَ وَلَا يَقْتُلُـونَ ٱلـنَّفْسَ ٱلَّـتِى حَـرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِـٱلْحَقِّ وَلَا يَزْنُـونَ ﴾
[الفرقان: ۶۸]

« او د رحمـان بنـده ګـان هغـه کسـان دي چې لـه هغـه سره بـل معبـود نـه بـولي او هغـه نفـس چې الله تعالی حرام کړی دی نه يې وژني مګر په حق سره او دوی زنا نه کوي »

وروسته الله تعالی د هغه چا عذاب چې دا کار ترسره کوي ذکر کړی او فرمايلي يې دي:

﴿ وَمَـن يَفْعَـلْ ذَٰلِـكَ يَلْـقَ أَثَامًـا ◯ يُضَـٰعَفْ لَـهُ ٱلْعَـذَابُ يَـوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ وَيَخْلُـدْ فِيـهِۦ مُهَانًـا ◯ ﴾
[الفرقان:۶۹-۶۸]

« او هـر چـا چې زنـا وکـړه دوی بـه خپلـه جـزا وويـني(۶۸) او دوه برابـره بـه شي ده تـه عـذاب د قيامـت پـه ورځ او تـل بـه پـه دغـه عـذاب کې پـاتې وي پـه داسې حـال کې چې خـوار او ذليـل بـه وي(۶۹)»

وروسته هغه مهربان او کريم ذات، خپل بنده ګان د رحمت لورې ته رابولي او فرمايي:

﴿إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَـٰلِحًا فَأُوْلَـٰٓئِكَ يُبَدِّلُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمْ حَسَنَـٰتٍۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ◯ وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا فَإِنَّهُۥ يَتُوبُ إِلَى ٱللَّهِ مَتَابًا ◯﴾ [الفرقان: ۷۱-۷۰]

« مګر هغه چې توبه يې وويسته او ايمان يې راوړ او عمل يې وکړ نيک نو الله تعالی به ددوی ګناهونه په نيکيو بدل کړي او الله تعالی ښه مغفرت کوونکی او د ډير رحم والا دی(۷۰) او هرڅوک چې توبه وباسي او نيک عمل وکړي نو بيشکه چې دی به د الله تعالی په طرف غوره رجوع کوي(۷۱)»

همدارنګه رسول الله (ﷺ) له زناکار څخه ايمان نفی کړی دی، لکه څنګه چې په صحيحينو کې راغلي دي چې وېې فرمايل: « زناکار د زنا په حالت کې مومن نه دی.»

او د زنا لار ترټولو بده لاره ده، دهمدې لپاره څښتن تعالی فرمايي:

(وَلَا تَقْرَبُواْ ٱلزِّنَىٰٓۖ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةً وَسَآءَ سَبِيلًا۝) [الاسراء:۳۲]

« او زنا ته مه نږدې کيږئ بيشکه چې زنا قبيحه ده او دا زنا د رويې له پلوه هم بده ده»

بخاري روايت کړی دی چې دوه کسان د رسول الله (ﷺ) خوب ته راغلل او دوی هغه له ځان سره يووړ...

نو هغه د ګناهکارانو په عذابونو باندې خبر ترلاسه کړ. د خدای پيغمبر د حديث په يوه برخه کې فرمايي: «په لاره روان شوو نو د تنور غونډې يو شي ترڅنګ تير شوو چې په هغه کې ډير شور او ځوږ و؛ د هغه منځ ته مو وکتل او لوڅې ښځې او نارينه مو وليدل چې لاندې يې د اور لمبې پورته کيدې، او کله به چې لمبې پورته شوې دوی به چيغې وهلې» کله چې پيغمبر (ﷺ) ددوی دا حالت وليد ددوی له حالت څخه په ډار کې شو او له جبرایيل (ع) څخه يې ددوی په هکله پوښتنه وکړه... جبرایيل وفرمايل: «هغوی زناکار نارينه او ښځې دي»

او د خزيمه څخه په صحيح سند روايت شوی چې هغه (ﷺ) وفرمايل: «وروسته بيا په لاره روان شوو؛ يو ناڅاپه مو داسې يوه ډله وليدله چې نسونو يې باد کړی و او بد بوی ترينه پورته کيده، لکه د بيت الخلا داسې بوی ورسره وو؛ ومې ويل چې دا کوم کسان دي؟ وېې ويل: « دا زناکار نارينه او ښځې دي»

هيتمي وايي: « په زبور کې ليکل شوي دي چې زناکاران به له خپلو شرمګاوو څخه په اور کې ځوړند کيږي او د اوسپنې څخه په جوړو شوو درو باندې به وهل کيږي او که څوک له وهلو څخه شکايت وکړي ملايکې به وايي: دغه غږ هغه وخت چيرته و چې خندا او خوشالي به مو کوله او خوشاله به ګرځيدئ او الله تعالی مو خپل ساتونکی نه ګاڼه او ورڅخه نه شرميدئ؟!»

همدارنګه په صحيحينو کې د پيغمبر (ﷺ) دخطبې په يوه برخه کې د کسوف د لمانځه په اړه راغلي چې هغه وفرمايل: «اې د محمد امته... په الله قسم چې له خدای تعالی څخه ډيرغيرت څوک نه لري چې بنده يا خدمتګار يې زنا وکړي... ای د محمد امته په خدای قسم که په هغه څه چې زه پوهيږم تاسې پوهيدلئ لږ به مو خندل او ډير به مو ژړل»

هو هغه تيريدونکې نعمتونه څومره زيات دي چې په پای کې لوی غمونه او عذابونه له ځان سره لري...

(أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَىٰهُم ۚ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ۝) [الزخرف: ۸۰]

« آیا ګمان کوي چې موږ ددوی پټې خبرې او پټې مشورې نه اورو بلکې اورو یې او زموږ رسولان له دوی سره دي(۸۰)»

پردې بنسټ له شرک او قتل څخه وروسته له زنا څخه بل لوی فساد نشته... او که انسان ته خبر ورکړي چې لور د وفات شوې ده، دا هغه ته تردې آسانه تمامیږي چې ورته ووایي زنا یې کړې ده...

نو په زنا د ننګ وي چې آثار او خبر یې دومره بد دي او داسې خوندونه څومره زیات دي چې خوند یې تللی او حسرت یې پاتې شوی دی...

لومړنی کس چې د زناکارو ښځو او نارینه وو په وړاندې به شاهدي ورکوي د هغه د بدن هغه غړي دي چې له زنا څخه یې خوند اخیستی...

پښې- چې تګ یې پرې کړی دی او هغه لاس چې لمس یې پرې کړی دی او هغه ژبه چې د ګناه په وخت کې یې پرې خبرې کړي دي.

بلکه د هغه د بدن د پوست ټولې ذرې او د بدن ټول ویښتان به د هغه په وړاندې شهادت ورکوي...

خدای تعالی فرمایي: (وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَآءُ ٱللَّهِ إِلَى ٱلنَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ◯ حَتَّىٰٓ إِذَا مَا جَآءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَـٰرُهُمْ وَجُلُودُهُم بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ◯ وَقَالُوا۟ لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدتُّمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوٓا۟ أَنطَقَنَا ٱللَّهُ ٱلَّذِىٓ أَنطَقَ كُلَّ شَىْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ◯ وَمَا كُنتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَن يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَآ أَبْصَـٰرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَـٰكِن ظَنَنتُمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ◯ وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ ٱلَّذِى ظَنَنتُم بِرَبِّكُمْ أَرْدَىٰكُمْ فَأَصْبَحْتُم مِّنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ◯ فَإِن يَصْبِرُوا۟ فَٱلنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۖ وَإِن يَسْتَعْتِبُوا۟ فَمَا هُم مِّنَ ٱلْمُعْتَبِينَ◯) [فصلت: ۱۹-۲۴]

«او یاد کړه هغه ورځ چې د الله دښمنان به اور ته راجمع کولی شي، نو دوی به ډلې کړل شي(۱۹) تردې چې کله دوی ته څنګه راشي، نو په دوی باندې به ددوی غوږونه او ددوی سترګې اوددوی څرمنې ګواهي ورکړي، د هغو کارونو چې دو به کول(۲۰) او دوی به خپلو څرمنو ته وواېي: تاسو ولې پر موږ ګواهي ورکړه؟ نو دغه څرمنې به وواېي: موږ هغه الله ګویا کړو چې هر شی یې ګویا کړی دی. او دغه الله تاسو اول ځلې پیدا کړي یئ او خاص همده ته به بیرته ورګرځولی شي(۲۱) او تاسو به د ګناه د کولو په وخت کې ځان له دې څخه نه پټولو چې په تاسو به ستاسې غوږونه او ستاسو سترګې او ستاسو څرمنې ګواهي ورکړي او لیکن تاسو به دا خیال کاوه چې بیشکه الله په ډیرو هغو کارونو نه عالم کیږي چې تاسې یې کوئ(۲۲) او دغه ستاسو هغه خراب ګمان دی چې تاسو به په خپل رب دغه ګمان کاوه، دغه تاسو هلاک کړئ، نو له تاوانیانو څنې شوئ(۲۳) نو که صبر وکړي، نو ددوی ځای اور دی او که دوی دالله رضا کول او دنیا ته تلل غواړي، نو دوی له قبول کړی شویو څخه نه دي(۲۴)»

له داسې حالت څخه الله تعالی ته پناه وړو...

الله تعالی زناکارو ښځو او سړو ته په دې دنیا کې هم د سخت انجام امر کړی دی، حتی که ځوان او مجرد وي... او د هغوی په حق کې یې له نرمۍ څخه منع کړې ده او امر یې کړی دی چې د زنا د حد جاري کول باید د خلکو په حضور ترسره شي.

خدای تعالی فرمایي: (ٱلزَّانِيَةُ وَٱلزَّانِى فَٱجْلِدُوا۟ كُلَّ وَٰحِدٍ مِّنْهُمَا مِا۟ئَةَ جَلْدَةٍۖ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِى دِينِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِۖ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ○) [النور:۲]

« هغه ښځه او سړی چې زنا یې کړې وي نو تاسو په دغو دواړو کې هر یو سل درې ووهئ او تاسو دې د الله په دین کې په دغو باندې زړه سوی ونه نیسي، که یئ تاسو چې په الله تعالی او په ورځ د آخرت ایمان لرئ او ددې دواړو سزا ته دې د مومنانو یوه ډله حاضره وي(۲)»

دا له هغه انجام او عاقبت څخه جلا دی چې زناکار ته په دې دنیا کې رسیږي، لکه ده ته د فقر رسیدل او په بلاوو او ښکاره سختیو د هغه اخته کیدل او ورته د کارونو سختیدل... او دا په هغه ښیرا کې هم نه شامليږي چې صالحان یې ده ته کوي... داسې لاسونه څومره زیات دي چې د شپې په تیاره کې د آسمان لوري ته پورته کیږي او هغه ته ښیراوې کوي...

او داسې تندي څومره زیات دي چې د خدای تعالی په وړاندې سجدې ته ځي او هغه ته د الله تعالی څخه عذاب غواړي...

او څومره سترګې چې له اوښکو څخه ډکې دي او هغه ښیراوې چې آسمان ته پورته کیږي او له خدای تعالی څخه په مفسدینو باندې د هغه د قهر د نازلیدوغوښتنه کوي...

نو څنګه یو عاقل انسان کولی شي دداسې یوڅه څخه خوند واخلي چې انجام او آخر یې په دې ډول وي او په داسې شهوت باندې خپل زړه وتړي چې انجام یې داسې وي؟

نجونو او هلکانو؛ داد زنا عاقبت په دنیا کې دی...

او د زنا د لارې پیل یوازې یو ګام دی او یو نظر او یوه خندا... او بې حجابي او ځان ښکارونه...

ځینې نجونې چې کله په بازار یا کوڅه کې په لاره رواڼې وي داسې قدمونه اخلي ته به وایې چې خلکو ته د فحشا د دعوت کولو په حالت کې دي، که داسې نه وي نو دداسې نجونو دا ډول کارونو ته څنګه تفسیر ورکوئ؟

ځینې یې په خپلو لباسونو ځانونه ښکاره کوي او د لاسونو ورغوي او پښې۔ او کله هم خپل مخ ښکاره کوي[2] او ځینې وخت لدې هم زیات... د هغې عطر وهل څنګه توجیه کوئ؟ په داسې حال کې چې د نارینه په منځ کې حرکت کوي او هغوی ددې بوی حس کوي؟ او رسول الله (ﷺ) فرمایي: « هره ښځه چې عطر یې ووهل او وروسته د یوې ډلې لخوا سره تیره شوه او هغوی د هغې بوی حس کړ نو دا ښځه زناکاره ده.»

او د هغې په خپلو لباسونو ځان ښکارونه څنګه بیانوئ؟ ددې سریره له سړیو سره په خبرو کې بې پروایي او په ناز او ادا ګامونه اخیستل... الله تعالی فرمایي:

---

[2] پام مو وي چې دعلماوو په ډله ییز مذهب کې د لاسونو او څهرې پټول په ښځو باندې واجب دي. یوه بله ډله د مخ او لاسونو ښکاره کول په هغه صورت کې چې آرایش یې نه وي کړی جایز بولي. لیکونکی د لومړۍ ډلې په مذهب دی. (ژباړونکی)

(يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ لَسۡتُنَّ كَأَحَدٖ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ إِنِ ٱتَّقَيۡتُنَّ فَلَا تَخۡضَعۡنَ بِٱلۡقَوۡلِ فَيَطۡمَعَ ٱلَّذِي فِي قَلۡبِهِۦ مَرَضٞ وَقُلۡنَ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗا◯ وَقَرۡنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجۡنَ تَبَرُّجَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ ٱلۡأُولَىٰۖ وَأَقِمۡنَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعۡنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓۚ) [الاحزاب ۳۲-۳۳]

«نو تاسو په وینا کې نرمي مه کوئ، (ګنې) نو هغه کس به په طمع کې پریوځي چې د هغه په زړه کې (د نفاق یا بدکارۍ) مرض وي او تاسو هغه خبره کوئ چې مناسبه وي(۳۲) او تاسو په خپلو کورونو کې قرار ونیسئ او تاسو د ړومبني جاهلیت د زینت څرګندونې په شان زینت مه څرګندوئ. او تاسو لمونځ قایموئ او زکات ادا کوئ او د الله او د هغه د رسول اطاعت کوئ.(۳۳)»

سړی حیران پاتې کېږي که په دې باندې پوه شي چې مومنانو ته د الله تعالی ددې خبرې معنا څه ده چې فرمايي: « او خپلې پښې د په ځمکه باندې نه وهي ترڅو چې هغه زینت چې دوی پټ کړی دی ښکاره نشي...» دا په دې معنا ده چې هغه ښځه چې لوړ بوټونه يې په پښو دي خپلې پښې د په ځمکه باندې نه وهي ترڅو يې نارینه د غږ په اوریدلو سره په فتنه کې ونه لویږي!

عجیبه ده...

که د لوړو بوټونو غږ حرام دی، نو د انجلۍ هغه کار چې په ساعتونو په موبایل کې له هلکانو سره خبرې کوي یا د خپلو زمزمو او خنداوو غږونه ترهغوی پورې رسوي او قصیدې وايي او ددوی په نامه د مینې لیکونه لیکي څنګه دی؟!

او همداسې هغه ځوانان چې خپل ځان ته تر پاملرنې او په بازارونو کې له دختربازئ او د نجونو تعقیبولو پرته بل کار نلري...

دا ټول له هغه شیانو څخه دي چې د مومنانو ترمنځ فحشا خپروي او الله تعالی داسې کسان چې دا ډول کارونه ترسره کوي داسې ترخېل تهدید لاندې راوستي دي:

(إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ ٱلۡفَٰحِشَةُ فِي ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ◯) [النور: ۱۹]

« بیشکه هغه کسان چې خوښوي چې په مومنانو کې فحاشي خپره شي، ددوی لپاره په دنیا او آخرت کې ډېر دردوونکی عذاب دی، او الله پوهیږي او تاسو نه پوهیږئ(۱۹)»

داد هغه کسانو لپاره ګواښ دی چې یوازې په زړه کې غواړي د مومنانو ترمنځ فحشا خپره شي؛ ددې شیانو یوازې خوښول داسې یو دردناک عذاب له ځان سره لري، نو د هغه چا حالت چې په عمل کې د فحشا په خپرولو اخته دي به څنګه وي؟!

او یا ښايي مینه کوونکي نجونې او هلکان په داسې ګناه کې اخته شي چې ددوی د شهوت رفع کولو څخه لویه وي، یعنی داسې کار ترسره کړي چې د اسلامي عقیدې په خلاف وي، مثلا له کافرانو سره ځان ورته کول او د هغوی د اخترونو او ورځو جشن نیول او پکې ګډون کول چې د هغوی دیني ارزښتونه دي لکه د مینو (عاشقانو) د ورځې یا ولنټاین لمانځل که په هرډول وي، د ډالیو لیږل او یا د عاشقانه لیکونو لیږل او یا نورې لارې...

که یوه مسلمانه نجلۍ یا هلک چې صلیب یې په غاړه کړی دی او یا یې د داوود ستوری په خپل ځان باسلی دی ووینو دا کار یې حتما تیروتنه او عیب شمیرو...

خو دا کار د هغه چا له کار سره چې د مینو (عاشقانو) ورځ یا د کشیش (ولنټاین) ورځ لمانځي ډیر توپیر نه لري، ځکه دواړو د کافرانو یو مظهر را ژوندی کړی دی...

هرڅوک چې دعوه کوي چې یوازې د ملګرتیا یا ساعت تیرۍ لپاره د مخالف جنس سره خبرې کوي په ګناه کې واقع شوی دی، ځکه الله تعالی د مومنو ښځو په باره کې فرمايي:

(مُحْصَنَٰتٍ غَيْرَ مُسَٰفِحَٰتٍ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ أَخْدَانٍۚ) [النساء: ۲۵]

« په دې شرط چې پاکلمنې وي، بدکارې نه وي او نه پټ یاران نیوونکې وي»

(مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِىٓ أَخْدَانٍ) [المائده: ۵]

« په داسې حال کې چې تاسې عفت غوښتونکي یئ، بدکاري کوونکي نه یئ او نه په پټه سره یاران نیوونکي یئ.»

هو، دا د بدکارانو او فاسقانو حال دی...

خو پاکلمنو خلکو؛ هغه کسانو چې د حرامو د لیدلو څخه خپلې سترګې او نظرونه ساتلې دي... په هغوی د زیری وي...

ځکه که هر چا خپله ژبه او شرمګاه وساتله جنت ته داخلیږي...

همدارنګه رسول الله (ﷺ) په ځانګړي ډول ښځو ته زیری ورکړی دی او فرمایلي یې دي:

« هرې ښځې چې د خپل پروردګار لپاره تقوا غوره کړه او خپله شرمګاه یې له حرامو څخه وساتله او د خپل خاوند څخه یې پیروي وکړه؛ هغې ته به د قیامت په ورځ وویل شي: له هرې یوې دروازې چې ستا خوښه وي جنت ته داخله شه»

خو پاکلمنې ښځینه او نارینه د پاکلمنۍ خپل داستانونه او رازونه لري...

له دوی نه یو یې د فتنې سره د مخامخ کیدو په وخت کې داسې چیغه وکړه:

په الله سوګند که ماته وویل شي چې فلانۍ فحشا ترسره کړه او په بدل کې یې زموږ دنیا او په هغې کې چې هرڅه دي تا ته درکوو ورته وبه وایم: هیڅکله نه! قسم په هغه چا چې زه یې له مجازات څخه ډاریږم، حتی ددې په څو برابره یې به یې هم ترسره نکړم.

دوی هغه ډله خلک دي چې د الله تعالی له حرامو څخه یې د پاکۍ اظهار کړی دی او الله تعالی هم د هغې په بدل کې له دوی څخه سختۍ او مصیبتونه لرې کړي دي او دعاوې یې قبولې شوې دي...

د پیغمبر (ﷺ) هغه حدیث چې په هغې کې یې ددرې کسانو داستانونه وړاندې کړي دي، له تاسې څخه پټ نه دی...

هو؛ دلته ده چې ریښتونی بنده الله تعالی ته خپل ځان ښکاره کوي او په هغه باندې ډار خوریږي او الله تعالی ته د هغه بنده ارزښت ډیریږي.

په هغه چا د زیری وي چې خپل ځانونه یې له حرامو څخه پاک ساتلي دي او د قیامت په ورځ د الله تعالی د عرش سیوري ته نږدې شوي دي... ځکه په هغه ورځ چې سیوری نه وي یو له هغه کسانو څخه چې الله تعالی به یې خپل سیوري ته رابولي هغه کس دی چې د منصب او ښایست درلودونکې ښځه هغه حرامو ته راوبولي او دی ووایي: زه له الله څخه ډاریږم...

دا یوازې د نارینه وو لپاره نده، بلکې هغه ښځې ته چې فحشاء ښه ښکاره کړل شي او هغه یې د الله تعالی له ویرې څخه پریږدي، هغه به هم د آخرت په ورځ د څښتن تعالی د عرش له سیوري څخه برخمنه وي.

وایي چې یوه ښځې خپل ځان د یو نیک شخص خواته نږدې کړ... نو یې نفس داسې وسوسه ورواچوله چې د فحشاء عمل ترسره کړي او وروسته بیا توبه وکړي؛ د هغې سره نږدې یو چراغ لګیدلی و...

له ځان سره یې وویل: ای نفسه! خپلې ګوتې په دغه چراغ کې د ننه کوم؛ که په دغه اور د صبر وکړای شو هر څه چې ته یې غواړې نو ترسره به یې کړم...

وروسته یې لاس د اور په لمبه باندې کیښود له ګرمیدو وروسته یې لاس وسوځید نو یې وویل: ای نفسه! ودې نه شو کولی چې په دې ګرمۍ باندې چې ددوزخ له اور څخه ۷۰ ځلې آسانه ده صبر وکړې، نو څنګه به د الله تعالی عذاب وزغملی شې؟!

هو...

هغه ګناهکاران څومره زیات وو چې د بدکاره ښځو څخه یې خوندونه اخیستل

وروسته دوی خپله لاړل او ښځې ورڅخه پاتې شولې او په عذاب باندې اخته شول

د ګناهونو خوند ځي او پای ته رسیږي

خو د هغوی عاقبت هماغسې پاتې کیږي

دا څه ډول رسوایي ده چې الله تعالی لیدونکی او اوریدونکی وي

او بنده د الله تعالی د سترګو په وړاندې په ګناهونو اخته کیږي

د قاهرې امیر، شجاع الدین شرزي وایي:

زه د مصر له یو سپین ږیري سره وم... غنم رنګه څیره یې درلوده؛ یو ناڅاپه یې زامن ده ته راغلل چې ښکلي او د ډیر سپین رنګ درلودونکي وو... له هغه څخه مې ددوی په هکله وپوښتل. ویې ویل: مور یې فرنګۍ ده او دهغې سره اوږد داستان لرم. له ده څخه مې د هغې په هکله وپوښتل... ویې ویل:

کله چې ځوان وم نو شام ته لاړم... په هغه وخت کې شام د صلیبیانو په اشغال کې و؛ یوه مغازه مې پرانیسته او په هغه کې به مې کتان خرڅاوه... په داسې حال کې چې زه په خپل دوکان کې وم د صلیبیانو د قوماندانانو څخه د یوه ښځه ماته راغله او ښکلا یې په ما جادو وکړ... په هغې مې مال خرڅ کړ او ډیر تخفیف مې ورکړ...

هغه لاړه او له څو ورځو وروسته بيا راغله او بيا مې په تخفيف په هغې باندې مال خرڅ کړ... هغې په همدې ډول زما دوکان ته تګ راتګ کاوه او زه هم د هغې په ليدو خوشاله کيدم تر هغې چې په ځان وپوهيدم چې د هغې سره مې په زړه کې مينه پيدا شوې ده...

کله يې چې کار دې ځاى ته ورسيده نو مې سپين سرې ښځې ته چې له هغې سره وه وويل: په فلانۍ مې خپل زړه بايللى دى، څنګه کولاى شم چې هغې ته ورسيږم؟

وې ويل: هغه د فلاني سرلښکر ښځه ده او که زموږ په کار باندې خبر شي نو درى واړه به ووژني!

همداسې مې زړه ورسره تړلى و ترڅو چې يې له ما څخه پنځوس ديناره وغوښتل او وعده يې وکړه چې هغه ښځه به زما کور ته راولي...

هڅه مې وکړه ترڅو پورې مې پنځوس ديناره چمتو او هغې ته مې ورکړل...

په هغه شپه مې په کور کې ورته انتظار وکړ ترديې چې راغله... خوراک او څښاک مو وکړ...

کله چې د شپې يوه برخه تيره شوه له ځان سره مې وويل: له خدايه نه ډاريږې چې په غربت او مسافرۍ کې او د خداى په حضور کې ديوې نصراني ښځې سره ګناه کوې؟!

نو هغه وخت مې آسمان ته سترګې پورته کړې او وې ويل: اې خدايه شاهد اوسه چې ستا د تقوا او حيا په سبب مې له دې نصرانۍ ښځې څخه پاکلمني غوره کړه...

وروسته د هغې ښځې له ځاى څخه ليرې شوم او په بل ځاى کې ويده شوم... هغې چې دا وليدل جګه شوه او د غوسې په حالت کې له کوره ووته...

سهار مې خپل دوکان ته ولاړم...

د غرمې په وخت کې هغه ښځه چې ناآرامه ښکاريده زما ددوکان ترڅنګ تيره شوه، څهره د ځليدونکې مياشتې په څير وه.

له ځان سره مې وويل: ته څوک يې چې دداسې ښکلا په وړاندې حيا غوره کړې؟ ته ابوبکر يې که عمر؟ يا عابد جنيد يې؟ يا زاهد حسن بصرې؟!

همداسې د افسوس خوړولو په حالت کې وم په همدې وخت کې مې بيا له څنګ څخه تيره شوه... ددې د لارې د ملګرې بوډۍ ترشا ولاړم او ورته وې ويل: هغې ته ووايه چې نن شپه راشي...

وې ويل: په مسيح سوګند خورم چې نه راځي مګر د سلو دينارو په بدل کې...

وې ويل: سمه ده...

په ډير تکليف مې دا پيسې را ټولې کړې او هغې ته مې ورکړې...

د شپې ورته انتظار شوم ترڅو چې راغله... لکه سپوږمۍ چې ماته راغلې وي... کله چې يوځاى کيناستو نو بيا د الله تعالى ډار زړه ته راپريوت... څنګه مې کولاى شو چې له يوې کافرې سره، د هغه له ذات څخه نافرماني وکړم؟ نو د الله تعالى له ډاره مې پريښوده...

سهار وختي دوکان ته لاړم په داسې حال کې چې په زړه کې مې هغه راګرځيدله...

د غـرمې پـه مهـال هغـه ښـځه بیـا پـه داسې حـال کې چې غوسـه وه زمـا د دوکـان ترڅنـګ تـېره شوه...

بیـا مې چې ولیدلـه نـو خپـل ځـان مې د هـغې پـه پرېښـودلو بانـدې ملامـت کـړ او همـداسې د افسوس په حالت کې وم... بیا مې هغې بوډۍ ته وړاندیز وکړ چې هغه ماته راولي.

وې ویل: نه کیږي مګر په پنځه سوه درهمه، او یا خو یې په پښیمانۍ او افسوس کې مړ شه!

ومې ویـل: سـمه ده... او د دوکـان او مـال خرڅولـو تکل مې وکـړ ترڅـو پنځـه سـوه درهمـه هـغې تـه ورکړم...

پـه همـدې حـال کې د صـلیبیانو جـارچي پـه بـازار کې غـږ وکـړ: اې مسـلمانانو؛ زمـوږ او سـتاسې تـرمنځ اوربنـد پـای تـه رسـیدلی دی او ټولـو مسـلمانو تجـارانو تـه یـوه اونۍ وخـت ورکـوو چې لـه دې ځایه ووزي..

پـاتې مـال او کـالي مې راټـول کـړل او پـه داسې حـال کې چې زړه مې لـه افسـوس څخـه ډک و لـه شـام څخه راغلم...

وروسته مې د وینځو په سوداګرۍ باندې پیل وکړ ترڅو مې د هغې مینه له زړه وتلې وای...

درې کالـه تـېر شـول، بیـا د حطـین جنـګ وشـو او مسـلمانانو د سـاحل ټـولې ځمـکې لـه صـلیبیانو څخه بیا ونیولې...

زمـا څخـه یې د ملـک نـاصر لپـاره وینځـه وغوښـتله... یـوه ښـکلې خـدمتکاره (وینځـه) راسره وه چې هغه یې له ما څخه په سل دیناره راونیوله نوي دیناره یې راکړل او لس نور یې پاتې شول...

پاچـا وویـل: دی هغـه کـور تـه چې د صـلیبیانو میرمـنې پـکې بنـدي دي ورولې او د هغـوی څخـه د یوه د لس دینارو په بدل کې انتخاب کړي.

کلــه چې یې د کــور دروازه ماتــه پرانیســته هغــه انګریــزه ښــځه مې ولیــده او لــه ځــان سره مې بوتله...

کله چې مې کور ته ورسیدم هغې ته مې وویل: ما پیژنې؟

وې ویل: نه.

ومې ویـل: زه سـتا هماغـه تـاجر ملګـری یـم چې لـه مـا دې یـو سـل او پنځـوس دینـاره واخیسـتل او بیـا دې وویـل: لـه پنځـه سـوه دینـارو څخـه پرتـه بـه ماتـه ونـه رسـیږې! اوس زه پـه لـس دینـاره سـتا څښتن شوم!

وې ویــل: اشــهد ان لا الــه الا الله و اشــهد ان محمــد رســول الله... اســلام یې راوړ او اســلام یې نیکمرغه شو او واده مې ورسره وکړ...

لـه څـه مـودې وروسـته یې مـور یـو صـندوق ورتـه راولـیږه؛ کلـه مـو چې پرانیسـت د دینـارو دواړه کڅـوړې مـو چې مـا هـغې تـه ورکـړې وې پـه صـندوق کې ومونـدې... پـه لـومړۍ کې پنځـوس دینـاره او پـه دوهمـه کې سـل دینـاره... همدارنګـه هغـه جـامې چې پـه هـغې کې بـه مې تـل لیدلـه پـه صـندوق کې پرتې وې... هغه اوس ددې بچیانو مور ده او دا ډوډۍ هم هغې چمتو کړې ده!

هـو... هرڅـوک چې د الله تعـالی لپـاره يـو څـه پريـږدي خـدای تعـالی يې په بـدل کې لـه هغـه څخـه ښوځله غوره بيرته ورکوي...

دا د پاکلمنو دداستانونو يوه ښندېه وه...

دا ډله په څو لاملونو سره داسې پاکلمنې شوې ده...

ترټولو لـوی او قـوي لامـل يې الله تعـالی تـه درنـاوی او پـه ښـکاره او پټـه هغـه خپـل سـاتونکی بلـل او له هغه څخه ډار دی، ځکه هغه ذات دوی ته ددې ځواک، اوريدل او ليدل ورکړي دي...

ځکـه بنـده کـولای شي خپـل ځـان لـه خلکـو پـټ وګـڼي خـو څنګـه بـه وکـولای شي چې لـه الله تعالی څخه خپل ځان پټ کړي په داسې حال کې چې الله تعالی له هغه سره دی؟

د پـاکلمنې ښـځې لپـاره هـم دا امکـان نلـري چې د حيـا پـرده پـرې کـړي او ممکنـه نـده چې خپـل ناموس ناپاکه کړي حتی که يې دا د ژوند په بيه هم تماميږي...

خطـاب پـه خپـل کتـاب « د آسـمان عـدالت» کې نقـل کـوي چې تقريبـا څلويښـت کالـه مخکې پـه بغـداد کې يـو قصـاب و چې د غـوښې پـه خرڅولـو سره يې خپلـه ګـذاره کولـه... هغـه د لمـر تـر راختـو مخکې خپـل دوکان تـه ځـان رسـاوه او پسـونه بـه يې حلالـول بيا بيرتـه خپـل کورتـه راسـتنيده او د لمر تر ختلو وروسته به بيرته دوکان ته تللو او غوښه به يې خرڅوله...

يـوه شـپه وروسـته لـه دې چې پسـه يې حـلال کـړی و، بيرتـه د کـور خواتـه پـداسې حـال کې چې جـامې يې پـه وينـو ککـړې وې روان و... پـه همـدې وخـت کې يې لـه يـوې تيـاره کـوڅې څخـه چـيغې واوريـدې... پـه ډيـرې چټکۍ سره هـغې خواتـه ورغـئ او يـو ناڅاپـه يې د يـو سړي پـه جسـد سـترګې ولګيـدې چې د چـاقو څـو ګوزارونـه يې خـوړلي وو او ويـنې ترينـه روانې وې او يـو چـاقو يې هـم پـه بدن کې ښکاره کيده...

چـاقو يې د هغـه لـه بـدن څخـه راوويسـت پـه داسې حـال کې چې د سړي لـه بـدن څخـه ويـنې روانې وې کوښـښ يې وکـړ چې لـه هغـه سره مرسـته وکـړي خـو هغـه سړي پـه همـدې حالـت کې سـاه ورکړه...

خلـک راټـول شـول او وې ليـدل چې چـاقو د قصـاب پـه لاس کې دی او جـامې يې هـم پـه وينـو ککړې دي او خپله هم ډار شوی ښکاره کيده...

هغه يې د هغه بل سړي په قتل باندې تورن کړ او وروسته يې په مرګ باندې محکوم کړ...

کلـه يې چې هغـه د قصـاص ميـدان تـه راوويسـت او ډاډه شـو چې مـرګ يې حـتمي دی نـو پـه لـوړ غږ يې وويل:

اې خلکـو، پـه الله سـوګند چې مـا دغـه سړی نـدی وژلی، خـو شـل کالـه مخکې مې يـو بـل څـوک وژلي دي او اوس د هماغه قتل حد په ما جاري کيږي...

وروسـته يې وويـل: زه شـل کالـه مخکې يـو قـوي ځـوان وم او پـه يـوه کښـتۍ کې مې د سـيند لـه يـوې غاړې څخه بلې غاړې ته خلک رسول...

یوه ورځ یوه شتمنه نجلۍ د خپلې مور سره زما په کښتۍ کې سپاره شول او هغه مې هغې بلې غاړې ته ورسول...

دوهمه ورځ هم راغلل او زما په کښتۍ کې سپاره شول...

د ورځو په تیریدو سره مې په هغه نجلۍ باندې خپل زړه بایلود او هغې هم په ما باندې...

د هغې پلار ته مې بلنه ولیږله خو ځرنګه چې زه غریب وم ویې نه منله...

وروسته یې له ما سره اړیکې پرې شوې او بیا مې هغه او د هغې مور ونه لیدلې...

زما زړه همداسې د هغې په اسارت کې و...

د دوه یا درې کلونو له تیریدو څخه وروسته...

زه په خپله کښتۍ کې مسافرو ته انتظار وم چې یوه ښځه د خپل ماشوم سره په بیړۍ کې کیناسته او له ما څخه یې غوښتنه وکړه ترڅو دوی د سیند هغې بلې غاړې ته ورسوم...

کله چې په بیړۍ کې کیناسته او د سیند منځ ته ورسیدو هغې ته مې وکتل او ناڅاپه مې فکر شو چې هماغه نجلۍ ده چې پلار یې زموږ په منځ کې د بیلتون سبب شو...

د هغې له لیدو څخه ډیر خوشاله شوم او تیر وختونه او مینه او زړه بایلودل مې هغې ته ور په یاد کړل...

خو هغې په ادب او وقار سره خبرې وکړې او ویې ویل چې اوس یې واده کړی او دا ماشوم یې زوی دی...

خو شیطان ماته په هغې باندې تیری ښه ښکاره کړ... هغې ته نږدې شوم، خو نارې یې کړې او الله تعالی یې را ته یاد کړ...

چیغو ته مې یې اهمیت ورنکړ... د هغې چې هرڅه په توان کې وو زما د لیرې کولو لپاره یې ترسره کړل په داسې حال کې چې خپل زوی یې په غیږ کې نیولی و او ژړل یې...

دا مې چې ولیدل ماشوم مې راواخیست او اوبو ته مې نږدې کړ او ومې ویل:

که ته خپل ځان ماته په واک کې رانکړې دا ماشوم به ډوب کړم... خو هغې ژړل او زارۍ یې کولې... خو ما یې زاریو ته پام ونکړ...

بیا مې د ماشوم سر اوبو ته دننه کړ کله به چې مرګ ته نږدې کیده سر به مې یې له اوبو څخه راپورته کاوه... هغې به دا لیدل او ژړل یې او زارۍ یې کولې خو زما غوښتنه یې نه منله... بیا مې دې ماشوم سر اوبو ته د ننه کړ او د هغه د ساه کښلو مخه مې ونیوله او مور یې دغه حالت لیده او خپلې سترګې به یې پټولې... ماشوم ډیر سخت پښې او لاسونه ووهل ترهغه چې خپل توان یې له لاسه ورکړ او له خوځیدو ولوید... هغه مې له اوبو څخه راوویست او ومې لیدل چې ساه یې ورکړې ده؛ نو جسد مې یې اوبو ته واچاوه...

د ښځې لور ته ورغلم... په ټول توان یې زه له خپل ځان څخه لیرې کړم او ډیر سخت یې ژړل...

هغـه مې تـر ویښـتانو ونیوله او اوبـو تـه مې ورنـژدې کـړه سرمې یې اوبـو تـه ورداخـل کـړ او بیرتـه مې راوویست، خو هغې د فحشا له منلو څخه انکار کاوه...

کلـه چې مې لاس سـتړي شـول بیـا مې یې سر اوبـو تـه وردننـه کـړ... دومـره لاس او پښې- یې ووهـلې څـو چې لـه حرکـت څخـه ولویـده او مـړه شـوه... وروسـته مې یې جسـد اوبـو تـه واچـاوه او بیرتـه راغلم...

هیڅـوک زمـا لـه دې تـیري او جنایـت څخـه خـبر نشـول او پـاک او سـپیڅلی دی هغـه ذات چې وخت ورکوي خو پریږدي یې نه...

خلکو دده د داستان په اوریدو سره وژړل... وروسته په هغه باندې حکم عملي شو...

(وَلَا تَحۡسَبَنَّ ٱللَّهَ غَـٰفِلًا عَمَّا يَعۡمَلُ ٱلظَّـٰلِمُونَۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمۡ لِيَوۡمٖ تَشۡخَصُ فِيهِ ٱلۡأَبۡصَـٰرُ) [ابراهیم: ۴۲]

« او تـه پـه الله بانـدې لـه سره (دا) ګمـان مـه کـوه چې هغـه غافلـه دی لـه هغـو کـارونو څخـه چې ظالمان یې کوي.»

ددې پـاکلمنې نجـلۍ داسـتان تـه ځـیر شئ... څنګـه یې خپـل زوی د هـغې پـه مخـکې ووژل شـو او خپل ځان یې هم له لاسه ورکړ خو د خپل عزت او عفت په له لاسه ورکولو راضي نشوه...

خو دا حیاء او پاکلمني چیرته او ددې زمانې د ځینو نجونو حالت چیرته...

ځیـنې دې تـه تیـاریږي چې د یـوې تلیفـوني اړیـکې یـا یـوې شـیطاني ډالۍ پـه بـدل کې خپـل عـزت او عفت وپلوري او یا د یو فاسق او یا فاسق ته ورته انسان په خوړو خبرو باندې وغولیږي...

خو د هغې بلې دنیا خوندونو ته میل چې ډیر لوی لوی خوندونه هلته شتون لري...

د هـغې تلپاتې نـړۍ پـه ښکلو حـورو کې فکـر کـول... ځکـه هرڅـوک چې پـه دې دنیـا کې لـه هغـه شي څخـه خونـد واخـلي چې الله تعـالی حـرام کـړي دي پـه آخـرت کې بـه د هغـه ځـیز لـه خونـد اخیسـتلو څخـه محـروم کـیږي... د خـدای رسـول (ﷺ) فرمـایي: « هرڅـوک چې (لـه نارینـه وو څخـه) پـه دې دنیـا کې لـه وریښـمو څخـه اسـتفاده وکـړي پـه هـغې دنیا کې بـه یې لـه اغوسـتلو څخـه محـروم وي... او هرڅـوک چې پـه دې دنیـا کې شراب وڅښي- نـو پـه آخـرت کې بـه یې څښـلو تـه پرینښودل شي.»

پـه دې اسـاس دا امکـان نلـري چې یـو بنـده دې حـرام خوندونـه او د هـغې دنیـا ابـدي خوندونـه یوځای ترلاسه کړي...

نـو کـه څـوک لـه شرابـو او هغـه ښـځو چې ده تـه حـرامې دي او یـا تنکیـو ځوانـانو څخـه خونـد واخلي ددې ډار شته چې په ابدي دنیا کې ترینه محروم شي.

پـه دې ډول کـه د هـر چـا نفـس پـه جنـت او هغـه څـه چې هلتـه الله تعـالی ورتـه چمتـو کـړي دي وتړل شي ددې دنیا خوندونه به ورته کوچني او بې ارزښته شي...

همـداسې کـه نجـلۍ د جنـت او د هغـه د ښـکلاوو هیلـه لـه ځـان سره ولـري، پـه دې دنیـا کې بـه خپلـه لمـن ککـړه نکـړي... ځکـه ښـکلا، حسـن او جمـال پـه جنـت کې د مومنـو ښـځو لپـاره اوج تـه رسیږي... مومنه ښځه به په جنت کې، ترټولو ښکلې، او ترټولو کامله ښځه وي...

هـو، ولې نـه؟! کلـه چې الله تعـالی هغـه حـورې چې نهـه شـپې پې پـه ویښـه تـیرې کـړې دي او د ورځې لخـوا پې روژه نیـولې ده داسې سـتاپي، د خپـل ځـان پـه اړه څـه ګومـان کـوې؟ تـه اې مسـلمانې نجـلۍ چې شـپې د لـه خپـل پروردګـار سره یـوازې تـیرې کـړې دي... سـتا خـبرې بـه پې اوریدلې وي او ستا دعاوې به پې قبولې کړې وي؟

تـا چې د هغـه لپـاره ددې دنیـا خوندونـه پریښې- دي او د شـهوتونو څخـه د ځـان لـیرې سـاتلی دی؟

(وَعَـدَ ٱللَّهُ ٱلْمُـؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَـٰتِ جَنَّـٰتٍ تَجْـرِى مِـن تَحْتِهَـا ٱلْأَنْهَـٰـرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَـا وَمَسَـٰكِنَ طَيِّبَـةً فِى جَنَّـٰتِ عَدْنٍ ۚ وَرِضْوَٰنٌ مِّنَ ٱللَّهِ أَكْبَرُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ۝) [التوبه: ۷۲]

« الله تعـالی لـه مومنـو سړیـو او مومنـو ښـځو سره دداسې جنتونـو وعـده کـړې ده چې د هغـو لـه لانـدې ویـالې بهـیږي، چې دوی بـه پـه هغـو کې همیشـه وي او دداسې پـاکیزه اوسـیدنځایونو چې د عـدن پـه جنتونـو کې بـه وي. او د الله لـه جانبـه رضـامندي ترټولـو لویـه ده، همدغـه ډیـره لویـه کامیابي ده»

نو ای هلکه او اې نجلۍ.. خپل نفس د هغې دنیا په خوندونو پورې وتړه...

ابـن ابی الـدنیا او خطیـب د بغداد پـه تـاریخ کې لـه یزیـد رقـاشي څخـه نقل کـړی دی چې وېې ویـل: ماتـه ویـل شـوي دي چې پـه جنـت کې یـو نـور وځلیـد او پـه جنـت کې داسې ځـای پـاتې نشـو چې پـه هغـه دا نـور نـه وي لګیـدلی... وویـل شـول: داد څـه شي نـور وو؟ وویـل شـول: دا هغـه حـوره وه چې د خپل خاوند په څیره کې پې وخندل!

الله تعالی فرمایې: (أَفَرَءَيْتَ إِن مَّتَّعْنَـٰهُمْ سِنِينَ۝ ثُمَّ جَآءَهُم مَّا كَانُوا۟ يُوعَدُونَ۝ مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يُمَتَّعُونَ۝ وَمَآ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ۝ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَـٰلِمِينَ۝) [الشعراء: ۲۰۵-۲۰۹]

« مګـر تـه نـه پـوهیږې کـه مـونږ دوی تـه څـو کالـه نفـع ورکـړو(۲۰۵) بیـا پـه دوی هغـه (عـذاب) راشي چې دوی سره بـه پې وعـده کـولی شـوه(۲۰۶) ددوی بـه هـیڅ پـه کـار رانشي- هغـه څـه چې دوی تـه بـه پـه هغـو سره نفـع ورکـولی شـوه(۲۰۷) او مـوږ هیڅکلـه یـو کلی نـدی هـلاک کـړی مګـر د هغه لپاره ویروونکي وو(۲۰۸) د نصیحت کولو لپاره او موږ ظالمان نه وو(۲۰۹)»

داد مینـه کوونکـو هلکـانو او نجونـو لـومړنی حالـت دی چې خپـل مخـالف جـنس تـه متمایـل دي...

خـو د مینـه کوونکـو دوهـم ډول داسې کسـان دي چې د انسـاني فطـرت څخـه منحـرف شـوي دي...

ځوان، د خپـل ځـان پـه ځـیر پـه بـل یـو ځـوان عاشـق (مـین) شـوی او انجلۍ، د خپـل جـنس څخـه په بله نجلۍ باندې میینه شوې ده...

دوی له لومړي ډول څخه ډیر منحرف او بې لاري دي...

الله تعـالی ددې ډلې داسـتان پـه خپـل کې بیـان کـړی دی... او دا چې د دوی پیغمـبر هغـوی تـه وفرمایل:

(وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَتَأْتُونَ ٱلْفَـٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ ٱلْعَـٰلَمِينَ۝) [الاعراف: ۸۰]

« آیا تاسې داسې یو بد کار کوئ چې په مخلوقاتو کې هیڅ یو کس له تاسو نه هغه (بدکار) ته رومبی شوی نه دی»

کله چې داسې فحشا پیښیږي ځمکه نږدې وي چې له دوو خواوو څخه کش کړل او غرونه له خپلو ځایونو څخه لیرې کړل شي...

خدای تعالی په هیڅ قوم باندې خپل ټول عذابونه یو ځای ندي نازل کړي لکه د لوط په قوم چې یې نازل کړل... د سترګو نور یې ورڅخه واخیست... څیرې یې ورتوري کړې... جبرئیل (ع) ته یې امر وکړ چې ددوی ښارونه له ځمکې څخه پورته کړي او بیرته یې په ځمکه باندې راوغورځوي... وروسته یې په هغوی د سجیل د تیږو باران وکړ... خدای (ﷻ) د هغوی د عذاب په اړه فرمایي:

(فَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَـٰلِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ۝) [هود: ۸۲]

«نو کله چې زموږ حکم راغئ نو موږ هغه د هغه (کلي) برنی اړخ د هغه لاندې اړخ وګرځاوه او پر هغه مو دداسې کاڼو باران ووراوه چې له خټو جوړ په اور پخ شوی وو، لاندې باندې وو»

خدای تعالی په دې ډول هغوی نورو ته نښانه وګرځول... او د متقیانو لپاره پند... او د ګناهکارانو لپاره عبرت...

په دې داستان کې، د هوښیارانو لپاره نښې نښانې دي...

د غفلت په حال کې عذاب او په داسې حالت کې چې ویده وو په هغوی باندې رانازل شو...

او هرهغه څه چې یې لاسته راوړي وو دوی ته یې ګټه ونکړه...

هو...

خوندونه پای ته ورسیدل او او پښیمانۍ په خپل ځای پاتې شولې او شهوتونه تیر شول...

لږ خوندونه یې واخیستل او ډیر عذابونه یې ولیدل... او هغه څه چې پاتې شول یو دردوونکی عذاب و...

پښیمانه شول خو په الله سوګند چې پښیماني ګټه نلري... د اوښکو په ځای ترینه وینې راووتلې...

که هغوی مو لیدلی چې څه ډول یې اور څیرې سیځي او د خولې او پوزې څخه یې بیرته بهر ته راوزي... په داسې حال کې چې د اور په طبقو کې به د ګرمو اوبو جامونه څښي... او په مخونو به کښل کیږي او ورته به ویل کیږي: دهغه څه خوند وڅکئ چې ترسره کول به مو...

(ٱصْلَوْهَا فَٱصْبِرُوٓاْ أَوْ لَا تَصْبِرُواْ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ۝) [الطور: ۱۶]

« ورځئ، ده ته ننوځئ، نو تاسو صبر وکړئ، یا صبر مه کوئ، پر تاسو باندې دغه (دواړه کارونه) برابر دي، بیشکه همدا خبره ده چې تاسو ته د هغو عملونو بدله درکولی شي چې تاسو به کول»

او دا عذاب له ظالمانو څخه لیرې نه دی... هو؛ دا د فاسقانو حال دی...

خو ځینې ځوانان په دې اړه بې پروایي کوي... حتی کیدای شي له هغوی څخه داسې کارونه وشي چې فکر به کوې نور کسان هم خپلې خواته رابولي...

هغه ځوانان څومره زیات دي چې په خپلو حرکتونو کې نرمي لري... خنداګانې یې له ناز او نخرو څخه ډکې دي... حتی ددوی په لاره باندې تګ او خبرې کول... دتنګو جامو اغوستلو او بدن ښکاره کولو سربیره... او د خاصو عطرونو څخه استفاده او ځیرې ته ډیر اهمیت ورکول او دخپلو ویښتانو په خاص ډول ښکلي کول...

کله ناکله دا ډول ظواهر په ځینو ښوونځیو او کوڅو کې په خپلو سترګو سره وینو...

ولې دا ځوانان داسې کوي؟

لکه څنګه چې ترمذی تخریج کړی دی او په روغ سند یې روایت شوی دی چې د الله تعالی رسول وفرمایل: « ترټولو کارونو چې په خپل امت کې یې په کولو باندې ډاریږم هغه د لوط د قوم کار دی.»

همداسې له ابن حبان څخه په صحیح سند روایت شوی دی چې رسول الله (ﷺ) وفرمایل: « د خدای (ﷻ) لعنت دې په هغه چا باندې وي چې د لوط د قوم کار ترسره کوي... د خدای (ﷻ) لعنت دې په هغه چا باندې وي چې د لوط د قوم کار ترسره کوي... د خدای (ﷻ) لعنت دې په هغه چا باندې وي چې د لوط د قوم کار ترسره کوي...»

همداراز د امام احمد په مسند کې په صحیح سند سره روایت شوی دی چې پیغمبر (ﷺ) وفرمایل: « هرڅوک مو چې ولیدل چې د لوط (ع) د قوم کار ترسره کوي، فاعل او مفعول یې دواړه ووژنئ.»

خو صحابه وو به داسې کسان په اور کې سوزول..

ابن عباس (رض) وایي: «څوک چې د لوط (ع) د قوم کار ترسره کوي په قبر کې به د خوګ په شکل مسخ کیږي...»

چا چې په خپل حق کې زیاتی کړی دی او په دې ګناه کې واقع شوی دی ډیر ژر دې توبه وکړي او له خدای تعالی څخه د بښنه وغواړي او دهغه بښونکې په لور د بیرته وګرځي...

(قُلْ يَـٰعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ أَسْرَفُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا۟ مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِ ۚ) [الزمر: ۵۳]

« ته دوی ته ووایه: ای زما هغو بنده ګانو چې په خپلو ځانونو یې زیاتی کړی دی! تاسو د الله له رحمت نه مه ناامیده کیږئ»

او په صحیحینو کې د خدای له رسولﷺ څخه روایت دی چې ویې فرمایل: « الله تعالی له تاسو څخه ډیر د هغه چا په توبه باندې خوشالیږي چې له یو مرګوني ځای څخه راووزي او سپرلي یې چې خوراک او څښاک هم پکې دي ورسره وي... بیا هغه ترینه ورکه شي او په پلټلو یې پیل وکړي ترهغه چې مرګ یې رانږدې شي او بیایې هم پیدا نکړي... هغه له ځان سره ووایي: په کوم ځای کې چې راڅخه ورکه شوې ده بیرته ځم ترڅو هملته مړ شم! بیا هماغه ځای ته لاړ شي او خوب پرې راشي، بیا راپاڅیږي او یو ناڅاپه ګوري چې سپرلي یې څنګ ته ولاړه او

خـوراک او څښـاک هـم ورسره دی... نـو هغـه راونیسي ـ او ووايي: « ای خدایـه تـه زمـا بنـده يې او زه ستا پروردګار! » او له ډېرې خوشالۍ څخه تېروتنه وکړي!

توبـه آسـانه ده او هغـه چـا تـه چې د فحشـا عمـل يې تـرسره کـړی وي لازمـه نـده چې ځـان معـرفي کـړي ترڅـو پـه هغـه بانـدې حـد جـاري کـړي... بلکـه دا بسـنه کـوي چې خپـل پروردګـار تـه توبـه وکړي او خپل ځان د هغه په ستر او پرده کې وساتي...

او کـه د کـومې نجلۍ تصـویر یـا فـیلم لـه چـا سره وي او د هغـه پـه واسـطه دا ګـواښي، دا د هـغې د تـوبې مخـه نشيـ نیـولی... بلـکې کـولی شي د عـالم او پـوه بـاوري چـا څخـه مرسـته وغـواړي او د هغـه شـخص ګواښـونو تـه تسـلیم نشيـ... حـتی کـه هغـه رسـوا کـړي بیـا هـم د دنیـا رسـوايي د آخرت له رسوايۍ څخه ډېره غوره ده...

دادي د مینې ډولونه...

بایـد لـه یـاده ونـه باسـو چې د مینـې پـه اهـل کې یـوه ډلـه داسې کسـان دي چې خپـل ځـان ورتـه د مخلـوق سره د مینـې پـه پرتلـه لـوړ ښـکاري او ځانونـه يې د الله تعـالی مینـې تـه وقـف کـړي دي... او یوازې له هغه سره مینه لري او هغه هم له دوی سره مینه لري...

ددوی رب ددوی پـه وړانـدې لـه خـپلې کـورنۍ، مـال او حـتی خپلـو ځـانونو څخـه زيـات قـدرمن دی... تـل يې سـهار وختـي هغـه تـه ځانونـه نـژدې کـړي دي او د ورځې لخـوا يې د هغـه لـه ډاره اوښـکې تـوبې کـړي دي... د هغـه د ليـدلو شـوق لـري او زړونـه د هغـه د زيـاتې مينـې څخـه ټوټـه ټوټه دي...

ای کاشکې ستا دیدن خوږ شي، ژوند پریږده چې تریخ وي

او ای کاشکې ته خوښ وې، نور دې خفه وي

او ای کاشکې زما او ستا اړیکه تل ودانه وي

او هغه څه چې زما او نورو ترمنځ دي وران...

که ستا مینه حاصله شي نور ټول کارونه آسانه دي

او هرڅه چې د ځمکې په سر دي، خاورې دي!

ښکـه امکـان لـري چې زړونـه د هغـه چـا پـه يـاد کې نـه وي چې ژونـد د هغـه پـه نعمتونـو سره تـړلی دی... او خـوراک او څښـاک د هغـه لـه مهربـانۍ څخـه دي... نـاروغي او روغتيـا د هغـه پـه لاس دي... او مرګ د هغه په قضا او قدر پورې تړلی دی؟

نیکـان هـم شـهوت لـري... هـو... هغـوی هـم شـهوت لـري... غريـزې لـري... خـو نفسـونه يې د ګناه ترسره کولو څخه پورته دي...

محمـد بـن سـيرين وايي: « لـه ام عبـدالله (ميرمـنې يې) پرتـه لـه هـيڅ ښـځې سره نـه د خـوب پـه حالـت کې او نـه هـم پـه ويښـه يوځـای شـوی یـم... او کلـه ناکلـه چې يـوه ښـځه پـه خـوب کې ووینـم او هغـه مې خوښـه شي، ناڅاپـه مې زړه تـه راشي چې هغـه ماتـه حلالـه نـده، نـو لـه هـغې څخـه سترګې واړوم! »

لـه دغې ډلې څخـه واوسـه ترڅـو نیکمرغـه شې... او پـوه شـه چې دنیـا لـه یـو سـاعت څخـه زیاتـه نده نو هغه په پیروۍ او اطاعت کې تیره کړه...

او په پای کې... میینو هلکانو او نجونو... ددې ناروغۍ درلمنه څه ده؟

درملنه یې آسانه ده... خو جدیت او پایښت ته اړتیا لري...

د درملـنې پیـل یې دادی چې پـه دې بانـدې ځـان پـوه کـړې چې د سـترګو د آزاد اسـتعمالولو اجـازه نلرې...

هـو! داسې اجـازه نلـرې چې وګـورم کـه ونـه ګـورم! بلکـه ژر تـرژره بـه خـپلې سـترګې ترینـه را اړوې... ځکـه الله تعـالی د سـترګو پـه خیانـت او د سـینې پـه رازونـو بانـدې پـوه دی... او د سـترګو آزاد پریښودل د دوزخ یوه دروازه حسابیږي...

دوهـم: د نفـس پـه مقابلـه کې د ګنـاه پریښـودلو لپـاره مبـارزه کـول... او پـه هـغې کې د نفـس لـه فکـر کولـو څخـه مخـه نیـول دي... همـداسې د معشـوقې هغـه ځیزونـه چې د نـه خوښـیږي خپـل یاد ته راوړه...

عبـدالله بـن مسـعود فرمـایي: « کـه چـیرې ستاسـو څخـه د چـا کومـه ښـځه خوښـه شي د هـغې ناخوښ شیان دې خپلې حافظې ته راوړي.»

یعـنی ددې پـه هغـه شـیانو کې فکـر وکـړه چې نـه دې خوښـیږي... د خـولې بـدبویي یې او نـورې ناپاکۍ چې پـه هـغې کې دي او فکـر وکـړه کـه همـدا معشـوقه پـه جـذام بانـدې اختـه شي څـومره بـه بدرنګـه شي، او پـدې پـوه شـه چې شـیطان تاتـه خپلـه معشـوقه ښـکلې پـه نظـر درولي حـتی کـه بدرنګه هم وي...

وایي یو شاعر چې د بې بندوبارۍ او بدرنګۍ په اړه یې شعرونه ویل یوې ښځې ته داسې وویل:

په حلالو کې څومره بدرنګه یې او په حرامو کې څومره ښکلې!

ابـن جـوزي پـه خپـل مـواعظ کتـاب کې لـیکي چې یـو فقـیر ځـوان پـه کوڅـو کې سـودا خرڅولـه... یـوه ورځ د یـوه کـور ترڅنـګ تـیر شـو... لـه کـور څخـه یـوې ښـځې خپـل سر راپورتـه کـړ او لـه هغـه څخـه یې کـوم څـه وغوښـتل... وروسـته یې لـه هغـه وغوښـتل چې کـور تـه دننـه راشي ترڅـو هغـه مـال وویـني؛ چې کـور تـه د ننـه شـو هـغې ښـځې دروازه ټینګـه کـړه... وروسـته یې هغـه تـه د فحشـا د عمـل وړانـدیز وکـړ... ځـوان چـیغې کـړې... هـغې ښـځې وویـل: پـه الله سـوګند کـه دا کـار چې زه یې غـواړم تـرسره نکـړې نـو زه بـه نـارې او سـورې ووهـم کلـه چې خلـک راشي ورتـه وبـه وایـم چې دا ځـوان زمـا کـور تـه را اوښـتی دی او بـده اراده لـري... نـو هغـه وخـت بـه د زنـدان یـا اعـدام پرتـه بـل څه په مخکې ونلرې!

هغـه ځـوان دا ښـځه لـه خـدای تعـالی څخـه وډاره کـړه خـو بیـا هـم بنـد پـاتې نشـو... دا یې چې ولیدل هغې ته وویل: تشناب چیرته دی؟

تشـناب تـه چې ورد ننـه شـو پـه هغـه ځـای کې چې مـرداري وه هغـه یې راپورتـه کـړه او پـه خپلـو جـامو او بـدن یې واچولـه... وروسـته بهـر تـه راووت... کلـه چې ښـځې پـه دې حالـت کې ولیـد چـیغې یې کړې او خپلې جامې یې د هغه په لور ګوزار کړې او د کور څخه یې وویست...

ځوان له هغه ځای څخه ولاړ او په کوڅو کې هلکانو په لوړ غږ ورته ویل: لیونی! لیونی!

کله چې کور ته ورسید مرداري یې پاکه کړه او حمام یې وکړ...

له هغې وروسته تل له هغه سره د مشکو بوی لګیده...

همدارنګه د درملنې یوه بله لاره یې خدای تعالی ته مخ اړول او له نیکانو سره اړیکې جوړول او د قران کریم د تلاوت، وتر لمونځ او د ذکر د مجلسونو له لارې له الله تعالی سره اړیکه جوړول دي...

الله تعالی په قدسي حدیث کې فرمايي: « همدارنګه مې بنده د نفل په ترسره کولو سره ماته خپل ځان نږدې کوي...»

او د معالجې له مهمو لارو څخه: له داسې شیانو څخه ځان لیرې ساتل دي چې تاته ګناهونه دریادوي... په دې بنسټ د ګناهکارو خلکو سره مه کینه او که داسې عکسونه له ځان سره لرې چې تاته ګناه دریادوي د هغوی له شره ځان خلاص کړه او ټول لیکونه او د سندرو کلیپونو ته اور واچوه...

د درملنې بله لاره یې دداسې ځایونو څخه ځان لرې ساتل دي چې هلته ښځې او نارینه مختلط وي... هغه که بازارونه، پوهنتونونه او یا نور ځایونه وي... او د هغه کسانو له ډلې څخه مه کیږه چې خپل دین د دنیا په بې ارزښته شیانو باندې معامله کوي...

همدارنګه: د جنسي- تحریک کوونکو شیانو څخه لکه: فلمونو، عکسونو، داستانونو او ناولونو څخه ځان ساتل...

همداسې په هر حالت کې د الله تعالی ذکر ته دوام ورکول... سهار، بیګاه او د خوب په وخت کې...

همداسې: د معشوق له ځای څخه لیرې والی او لرې ځای ته سفر کول... ځکه هغه څه چې له سترګو پناه شي د زړه هم له یاده وځي... که معشوقه مو ټولګیواله یا همکاره وي د کار او تحصیل لپاره په بل ځای پسې- وګرځئ... او هرڅوک چې د الله تعالی تقوا ونیسي- الله تعالی به هغه ته د نجات لاره پرانیزي...

د درملنې نور ډولونه: په ګټورو کارونو سره وخت تیرول...

د درملنې بله لاره یې واده دی... ځکه واده د فطرت څخه د ملاتړ او د فضیلت د خپرولو لپاره شرعي لاره ده... او داسې مه وایه چې له فلانۍ پرته بل څوک نه غواړم ځکه پیغمبر (ﷺ) فرمايي: « که ستاسې څخه د چا یوه ښځه خوښه شي نو د هغې له خاوند سره د پریوزي ځکه هغه هم هماغه څه لري چې هغه [ښځه] یې لري.»

دلته باید یوې مهمې مسئلې ته اشاره وکړم او هغه د ښځې یا میړه د یو بل په حق کې غفلت او بې پروايي ده او په احساسي او عاطفي مسایلو کې ګډون نه کول دي...

هغه څه چې د ژوند ملګری/ملګرې یې بیا په بل ځای کې د هغې تشې په ډکولو پسې ګرځي... سړی په داسې چا پسې ګرځي ترڅو یې عاطفي تشه ډکه کړي او ښځه هم داسې چا ته چې له هغې سره ښه چلند وکړي او له هغې سره په نرمه ژبه خبرې وکړي متمایله کیږي...

همداسې له ډاکټر څخه زنا ته د میل یا همجنس ګرایۍ په اړه مرسته غوښتل بده نده...

په دې توګه له اوس څخه یو نوی ژوند پیل کړه...

مخکې له دې چې قیامت راشي، په داسې حال کې چې د جهنم اور بل شوی وي او ځنځیرونه او غله چمتو شوي وي او د دوزخ ساتونکي د فرمان منتظر وي... او ته په داسې حال کې چې ژړا کوې وایې به:

زه څنګه د شهوتونو او خوندونو په لټه کې وم؟

ځواني، موټر، او ښکلو جامو ماته دوکه راکړه...

هغه وخت چې غم د زیات وي او خپل توان د له لاسه ورکړی وي

افسوس که د قیامت په ورځ د قدمونه وښوییږي او د ژړا غږ د پورته شي او پښیماني د اوږده شي...

په الله سوګند که پوهیدلی چې څه عملونه د شاته پریښي دي هیڅ وخت به دې نه خندل او اوښکې به دتویولې...

جنت په سختیو پوښل شوی دی او اور په هغه خوندونو چې د نفس خوښیږي...

که ستا څخه کوم بد کار وشي، ښښه وغواړه او په هغه کور کې چې ښښنه منل کیږي هم هلته له الله تعالی څخه ښښنه وغواړه...

او ژر الله تعالی ته ریښتینې توبه وکړه... مخکې له دې چې حضور ته یې ورشې او روح د له بدن څخه والوزي...

له خدایه غواړم چې زموږ مینه په خالصه توګه د خپل ځان لپاره حساب کړي او موږ له هرډول بدوالي او پټو او ښکاره فتنو څخه وساتي... او د هغه لپاره زموږ مینه له نورو ټولو مینو لوړه وګرځوي... او دده لپاره زموږ اطاعت له نورو ټولو اطاعتونو څخه غوره وګڼي او موږ په داسې خلکو کې وشمیري چې د حق له ښکاره کیدو وروسته ورڅخه ملاتړ کوي... آمین.

د دوکتور محمد العریفي په قلم